

נציבות תלונות הציבור על שופטים

לשכת הנציב אשר קולה
ס. נשיא, שופט מחוזי (בדימוס)

ג אייר תשפ"ו
20 אפריל, 2026
מספרנו: 678/25 / בית המשפט המחוזי, ירושלים
איש-סודי-למכותב בלבד

המתלונן: ח"כ משה סעדה
הנילון: כב' הנשיא משה סובל
בבית המשפט המחוזי בירושלים
בתיק 28759-05-15
בעניין: תלונה שהתקבלה בלשכתנו ביום 27.8.25

החלטה מתוקנת

להחלטתי המקורית בתלונה הוסף סעיף 205(א)

תמצית התלונה

1. המתלונן, ח"כ משה סעדה (להלן: "המתלונן" או "סעדה"), הגיש תלונה נגד נשיא בית המשפט המחוזי בירושלים, כב' השופט משה סובל (להלן: "הנשיא").
2. עניינה של התלונה בהליך פלילי שהוגש לבית המשפט בשנת 2015 ואשר נשמע בפני הנשיא בעניינו של מר רונאל פישר (להלן: "פישר") ונאשמים נוספים.
3. יצוין כבר עתה, כי המתלונן שימש בעבר סגן ראש המחלקה לחקירת שוטרים (להלן: "מח"ש"), ועמד בראש צוות החקירה הפלילית שקיימה מח"ש בהליך וכי במסגרת ההליך שנשמע בבית המשפט בפני הנשיא העידו, בין היתר, המתלונן עצמו וכן מר דובי שרצר (להלן: "שרצר"), שאף הוא שימש חוקר בצוות החקירה במח"ש.
4. כתב האישום בהליך ייחס לפישר ויתר הנאשמים אישומים בעבירות שוחד, מרמה, שיבוש מהלכי משפט, הלבנת הון, מיסים ועוד. ליבת האישומים הייתה, בתמצית, קשר פלילי אותו קשר לכאורה פישר עם ערן מלכה (להלן: "מלכה"),

כחלק מהשירות שניתן לך במשרד המשפטים אנו מזמינים אותך להיכנס לאתר כל זכות בכתובת: kolzchut.org.il/justice כי יש לך את הזכות לדעת מהן הזכויות שלך!

ירושלים: נחום חפצדי 5, בית עופר, גבעת שאול 9548401 טל' 073-3927425 פקס' 02-6467973

דואר אלקטרוני: Shoftim@justice.gov.il

אינטרנט: <http://Shoftim.justice.gov.il>

שהיה בזמנים הרלבנטיים קצין חקירות ביחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית במשטרת ישראל, במסגרתו העביר מלכה לפישר מידע סודי בדבר חקירות סמויות כשפישר פנה לנחקרים, שיתף אותם בפרטים והציע להם סיוע בתמורה לסכומי כסף גבוהים על מנת לחבל בחקירות או לגנוזן.

5. לתלונתו צירף המתלונן העתק מכתב שכתב ביום 27.8.25 לח"כ שמחה רוטמן, יו"ר ועדת החוקה חוק ומשפט (עם העתקאליי והעתק לנציב תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות).

6. במכתבו כתב המתלונן, כי ההליך מתנהל בעצלתיים מעל 10 שנים, כאשר הוא מצוי רק בתחילת פרשת ההגנה, וכי "אם לא די בחוסר היעילות של נשיא המחוזי, הוא שועט לעבר הסדר מקל ודוחק בפרקליטות לסיים את המשפט בהסדר". המתלונן הטעים במכתבו, כי מהיכרותו הרבה עם פרטי ההליך, מדובר ב"תיק חזק ומבוסס" כשהעונש על עבירות מן הסוג בהן הואשם פישר עלול להגיע לעשרות שנות מאסר במצטבר, אך למרות זאת המאשימה מתכוונת להציג לבית המשפט הסדר טיעון עם פישר, הכולל "מצג כוזב לציבור". במסגרת ההסדר, כך לפי המתלונן, תטען המאשימה, כי יש להשית על פישר עונש מאסר לריצוי בפועל של שנה וחצי, "עונש מגוחך בפני עצמו", ואולם "נסגר מראש בין כל המעורבים, בניגוד לכללים, שהשופט יתן עבודות שירות בלבד".

7. בתלונתו לנציבות הוסיף המתלונן דברים על האמור במכתבו הנ"ל, כשעיקר טענותיו נסב על הסדר הטיעון שהוצג (סופו של יום) לבית המשפט ביום 28.8.25 ובו הודה פישר בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירה של ניסיון תיווך בשוחד, עבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע ושלוש עבירות של שיבוש מהלכי משפט. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

8. לדברי המתלונן, הנשיא "העלים" מן העין את פרטי "ההסדר האמיתי" בעניינו של פישר – לדבריו: "לפי ההסדר, השופט התחייב בפני רונאל פישר שלא יטיל עליו עונש מאסר בפועל, וזאת למרות שהפרקליטות מבקשת עונש של שנה וחצי מאסר, כאשר רונאל מודה בעבירות חמורות של שוחד ושיבוש. כמו כן, לא צוינה בפרוטוקול ההתחייבות הלא חוקית של הפרקליטות שלא להגיש ערעור בתיק".

9. כן ציין המתלונן, כי במסגרת ניסיונות המאשימה להגיע להסדר טיעון עם פישר היא פנתה לרשות המיסים בבקשה לבטל את ההליכים שנפתחו לפישר על רקע כתב האישום מושא ההליך שבפני הנשיא. לדבריו, "במסגרת אותו מסע שכנועים של השופט והפרקליטות, השופט טען בפני רונאל כי יכתבו בפסק הדין דברים שיסייעו לו בתביעות האזרחיות שהוגשו נגדו".

10. לדברי המתלונן, "המו"מ וההסכמות נעשו באולם בית המשפט על דעת בית המשפט, למרות זאת, אף אחד משני עניינים אלה לא הוזכר בפרוטוקולים של בית המשפט, והמידע הועלם מעיני הציבור".

11. כן הלין המתלונן, כי "באחד הדיונים [שהתקיים בבית המשפט ביום 13.7.25 - א"ק], כאשר הגיע כתב לסקר את המשפט, השופט הוציא אותו באמתלה שקרית שעומדים לדון בעניין רפואי של רונאל, כאשר בזמן הזה עסקו בניסיון לתפור את ההסדר ולהעלים מהציבור את פרטיו".

12. המתלונן הוסיף, כי באחד הדיונים אמר פישר, כי הוא "יכנס לכלא רק כאשר משה סעדה ודובי שרצר ייכנסו יחד איתו. למשמע האמירה השופט לא מחה וככל הידוע לנו אף לא תיעד את הדברים למרות שמדובר באמירות פוגעניות כלפי עדים. לאחרונה הוסיף השופט פשע על חטא, כאשר הוא עצמו חזר על אותם דברים פוגעניים והזכיר לרונאל שאמר שהוא לא יכנס לכלא עד שמשה ודובי יכנסו יחד איתו. השופט באמירה הפוגענית, פגע בעדי תביעה משרתי ציבור בעבר מבלי שהייתה להם יכולת להתגונן. השופט כמובן לא תיעד את הדברים בפרוטוקול בית המשפט כפי שמתחייב".

13. טענה נוספת בפי המתלונן על התמשכות ההליכים בהליך. לדבריו: "אני מלין על התנהלות השופט וחוסר היעילות שלו, על כך שניהל את התיק במשך למעלה מעשור, והוא רק באמצעו". ומוסיף המתלונן וכותב –

בשנים 2021 ו-2023 התקיימו סה"כ כ-20 דיונים בשנה בתיק. פחות מ-2 דיונים לחודש בממוצע, ובשנת 2024 התקיימו 8 דיוני הוכחות בלבד.

בשנת 2022 התקיימו 4 דיוני הוכחות, כאשר אחד מהם ארך כחצי שעה. אדם מן השורה תוהה, איזה צורך הומניטרי או משבר לאומי חמור התחולל בשנת 2022 שהצדיק קיומם של 3 דיונים וחצי בלבד בשנה שלמה?

תנוח דעתו של התוהה, לא היתה מלחמה ולא שביתה של הפרקליטות. ברם, הפרקליטה הראשית בתיק יצאה לשנת לימודים בחו"ל מטעם קרן וקסנר. בית המשפט המחוזי בירושלים, כדרכו בקודש (כפי שאנו עדים בשנה האחרונה במשפט ראש הממשלה) מיד התגייס להיות ראש וראשון למתחשבים, ולמעשה ביטל בשל כך כמעט לחלוטין את המשפט לשנה שלמה. איזה ערך יש למשפט שמתנהל באופן כזה?

ודוק, באותו בית משפט מחוזי בירושלים, עומד לדין ראש הממשלה, בעבירות שעל פי כתב האישום עצמו פחותות בחומרתן בהרבה מאלו שרונאל פישר הועמד בגין לדין, ועל אף תפקידו כראש ממשלה, בעת מלחמה, דורש ממנו בית המשפט להתייצב 4 פעמים בשבוע! לעומת זאת, נשיא אותו בית המשפט המחוזי, שאחראי מתוקף תפקידו גם על ניהולו של אותו תיק, מנהל בעצלתיים תיק שחיתות ציבורית מהחמורים שנראו במדינת ישראל, ומקיים בארבע השנים האחרונות דיונים בממוצע של חצי דיון בחודש! ראש הממשלה נדרש להביא את ראשי זרועות הביטחון בעת מלחמה לדיון חסוי, שבו ינסו לשכנע את בית המשפט לוותר על אחד מימי הדיון עקב מצב ביטחוני קריטי, אך נשיאו של אותו בית משפט מקיים **שלושה וחצי דיונים בשנה** בגלל שהפרקליטה בתיק יצאה לשנת לימודים בחו"ל מטעם קרן וקסנר.

14. והוסיף המתלונן, כי למרות שהסדר הטיעון לא כלל נאשמים נוספים בהליך, וביניהם פרקליטת המחוז לשעבר גב' רות דוד, לא קבע הנשיא דיון הוכחות בתיק המתנהל נגדה אלא קבע "תזכורת לאחר החגים. הדבר מעורר חשד, שמא מדובר בהמשך מסמס התיק החמור הזה" על ידי הנשיא ועל ידי הפרקליטות.

בירור מקדמי וגזר הדין

15. טרם שאדרש לתגובת הנשיא ולתגובות נוספות, ועל מנת שהדברים בהמשך יהיו ברורים, אפנה לשלושת הדיונים שבמוקד התלונה (גם אם לא כך נאמר בה) ולדיונים שהיו לאחר מכן לרבות הדיון שבו הוצג הסדר הטיעון וכן לגזר הדין שניתן.

16. כאמור שלושה דיונים מצויים למעשה במוקד התלונה (להלן: "הדיונים הרלבנטיים"), וכך נכתב בהם בפרוטוקולים:

ישיבה מיום 10.7.25

פרוטוקול

עו"ד פרי: מר פישר הודיע לי הבוקר כי הוא חולה ומרותק למיטה ולכן לא יוכל להגיע לדיון.

בהסכמת הצדדים מתקיים שיח לא פורמלי מחוץ לפרוטוקול.

ישיבה מיום 13.7.25

פרוטוקול (בדלתיים סגורות)

מתקיים דיון בדלתיים סגורות באשר למצבו הרפואי של הנאשם 2. במהלך הדיון העלו הצדדים נקודות הנוגעות להידברות ביניהם.

לאחר פתיחת הדלתיים –

עו"ד פרי: בהמשך לדברים שפורטו בדיון בדלתיים סגורות, לא אחזור על עניינים רפואיים. אנו מבקשים מבית המשפט סובלנות יתרה בנוגע לשמיעת עדותו של מר פישר, לרבות מתן הפסקות מרובות. אציין כי מר פישר חווה את התקף הלב במהלך עדותו הראשית, הגם שלא ממש בעומדו על דוכן העדים אלא לאחר ששב לביתו.

מעבר לעניין הרפואי, אציין כי מתנהלת הידברות בין הצדדים וכי המגעים נמצאים בשלבים ראשוניים. המצב הרפואי של מר פישר משליך גם הוא על ההידברות, אם כי מדובר בעניינים נפרדים.

עו"ד קני טל: לאור הדברים שנשמעו בדלתיים סגורות לא נתנגד לכך שבדיון מחר לא תימשך עדותו של מר פישר, זאת בכפוף להמצאת המסמכים הרפואיים המתייחסים לדברים שנשמעו. הסכמתנו נובעת גם מהשאיפה למיצוי ההידברות בין הצדדים.

החלטה

לבקשת הצדדים ולאור הנימוקים שהוצגו, בישיבה הקבועה למחר לא תימשך עדותו של נאשם 2; וזאת בכפוף להצגת מסמכים רפואיים כפי שביקשה המאשימה.

נאשם 2 יתייצב בעצמו לדיון, ובמסגרתו ייעשה ניסיון לקדם את ההידברות שהחלה בין הצדדים.

לבקשת נאשם 2, הדיון מחר יתחיל בשעה 11:00 (במקום 9:30).

המזכירות תשנה את שעת הדיון ביומן, ותודיע לחברת ההקלטות על ביטול זימון ההקלטה.

ניתנה והודעה היום י"ז תמוז תשפ"ה, 13/07/2025 במעמד הנוכחים.

ישיבה מיום 23.7.25

פרוטוקול

בהסכמת הצדדים מתקיים שיח לא פורמלי מחוץ לפרוטוקול.

החלטה

בהסכמת הצדדים התיק נקבע לדיון המשך ביום 29.7.25 שעה 10:00 לצורך עדכון באשר לסיום ההידברות.

ניתנה והודעה היום כ"ז תמוז תשפ"ה, 23/07/2025 במעמד הנוכחים.

17. אחר הדברים האלה וביום 28.8.25 הודה פישר במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן שהגישה המאשימה. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בעניין העונש שיוטל על פישר. על פי האמור בפרוטוקול, טרם הודאתו של פישר הבהירה המאשימה לנשיא, לשאלתו של הנשיא, כי היא אינה חוזרת בה מן האישומים שנכללו בכתב האישום המקורי ואשר לא בא זכרם בכתב האישום המתוקן, וכי לשיטתה "מדובר בביטול ולא בזיכוי" מאותם אישומים (עמוד 25589 שורה 14).

18. עמדת המאשימה זו לא נראתה לנשיא ובאותה ישיבה, לאחר הודאתו של פישר, מצא הנשיא לקבל את עמדתם הסניגורים ולזכותו בדין מאותן עבירות. לדברי הנשיא (עמוד 25594 שורות 8-17)–

האישומים (פרשות) שנכללו בכתב האישום המקורי ואינם מופיעים כלל בכתב האישום המתוקן, נחשבים לאישומים שהתביעה חזרה בה מהם, בדומה לאישום השישי בעניין "פרשת כחלון", שגם הוא נכלל בכתב האישום המקורי ולגביו הודיעה המאשימה ביום 28.6.20 כי היא חוזרת מאישום זה ביחס לנאשמים 2 ו-4.

התוצאה היא שבהתאם לסעיף 94(א) לחסד"פ אני מזכה את נאשם 2 מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המקורי באישום השני (פרשת האחים נחמיאס); באישום השלישי (פרשת שי ברס); באישום החמישי (פרשת אילון מכלוף); באישום השביעי (פרשת רמי דואני); באישום השמיני (פרשת עופר נמרודי); באישום התשיעי (פרשת יהושע לובינסקי); באישום האחד-עשר (פרשת בוצין); באישום השניים-עשר (פרשת בארי); ובאישום החמישה-עשר (עבירות מס בכספי העבירות).

19. בסיומה של ישיבה זו קבע הנשיא ישיבת תזכורת להתוויית המשך ההליך בעניין שאר הנאשמים בהליך (3-5) ליום 23.10.25.

20. במסגרת הטיעונים לעונש בעניינו של פישר, שהושמעו על ידי באי כוח הצדדים ב-3 ישיבות של בית המשפט, ביקשו הסניגורים מהנשיא שלא להשית על פישר אלא עונש צופה פני עתיד בלבד ואילו המאשימה ביקשה להשית עליו עונש מאסר לריצוי בפועל ממש.

21. ביום 13.1.26 גזר הנשיא את דינו של פישר למאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות ולמאסר על תנאי.

22. בגזר הדין, הכולל 140 עמודים, סקר הנשיא את השתלשלות ההליך מאז הגשת כתב האישום בחודש מאי 2015 ועד להסדר הטיעון שנערך עם פישר בחודש אוגוסט 2025; את הפער המשמעותי בין כתב האישום המקורי לכתב האישום המתוקן בו פישר הורשע לבסוף; את הסיבות שהובילו את המאשימה לחזור בה מרובו המכריע של כתב האישום ביחס לפישר; ואת הכשלים, המחדלים והליקויים הרבים שנפלו באופן ההתנהלות של מח"ש, בכל הנוגע לחקירת המעורבים השונים בתיק, גיוס עדי המדינה, הגשת כתב האישום, ומסירת מידע מטעה לבית המשפט ולהגנה בנושאים מהותיים.

23. לדברי הנשיא, כך בגזר הדין, לאחר שהסתיימה הבאת ראיות התביעה והחלה פרשת ההגנה, הגיעה המאשימה לכלל הבנה ומסקנה, כי התשתית הראייתית לרובו המכריע של כתב האישום, שעיקרה דבריהם של מלכה ועדת המדינה ע', היא

רעועה, וכי לא יעלה בידה להוכיח את המיוחס לפישר, ועל כן הגיעו הצדדים להסדר דיוני שבמסגרתו תוקן כתב האישום המקורי והמאשימה חזרה בה מרובו המכריע, ככל שהוא נוגע לפישר. תחת זאת הוגש כתב אישום מתוקן, בו הודה פישר, ללא הסכמה בנושא העונש. כתב האישום המקורי כלל 14 עבירות במסגרת 41 אישומים, ואילו פישר הורשע לבסוף על פי כתב האישום המתוקן ב-5 עבירות במסגרת 3 אישומים.

24. בגזר הדין פורטו הראיות שהתגלו במהלך שמיעת התיק ושמעה עלה כי מח"ש נמנעה מתיעוד פעולות חקירה מרכזיות, מהן הנוגעות לגיוס עדי מדינה; חומר מהותי שנאסף נעלם; עדים נחקרו באופן פסול ועוד. גם ליווי התיק על ידי מול בית המשפט והפרקליטים שייצגו את המאשימה בתיק התאפיין בתקלות וליקויים, ובכלל זה הסתרת חומר חקירה משמעותי מהנאשמים ומבית המשפט, הטעיית בית המשפט ביחס לנושאים שונים, הערמת קשיים על בירור התיק ועוד. כל אלה גרמו להתארכות והסתבכות ההליך ולפגיעה בזכותו של פישר להליך הוגן. יתרה מכך, ליקויים בהתנהלות מח"ש שהתגלו במהלך המשפט הובילו לביצוע מספר השלמות חקירה, ובכלל זה השלמת חקירה מקיפה שבוצעה על ידי גורם חיצוני בסמוך לסיום פרשת התביעה, ובה נחקרה התנהלות מח"ש עצמה. גם עניין זה תרם רבות להתארכות ההליך ולפגיעה בנאשם.

25. הנשיא סקר את העבירות שבהן פישר הורשע במסגרת הסדר הטיעון ואת עובדות כתב האישום המתוקן בהן הוא הודה. המאשימה ביקשה לגזור על פישר בשל כל העבירות עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי. פישר טען מנגד, כי יש להסתפק במאסר על תנאי בלבד. זאת לנוכח מהות ונסיבות ביצוע העבירות, ולאור הנזקים האישיים, המשפחתיים והכלכליים שנגרמו לו כתוצאה מכתב האישום החמור שהוגש נגדו במקור ושבדיעבד הופרך ברובו הגדול, כאשר בגין כתב אישום מקורי זה הוא היה נתון במעצר מעל חודשיים, ולאחר מכן למעלה משנתיים ב"מעצר בית" מלא באיזוק אלקטרוני.

26. הנשיא בחן את טענות הצדדים בהתאם לשיקולי הענישה הקבועים בחוק, וקבע תחילה כי העונש ההולם ביחס לעבירה שבאישום המרכזי הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנה לשנתיים וחצי, וביחס לאישומים הנוספים – עונשי מאסר קצרים. בהמשך בחן הנשיא את ההשפעה של הנסיבות המיוחדות, וקבע כי לאור הצטברות הפעולות הפסולות והכשלים של מח"ש, עומדת לפישר הגנה מן הצדק המצדיקה

לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם ולהימנע מלהטיל עליו מאסר ממש. לפיכך, ותוך התחשבות גם בתקופה המשמעותית בה פוטר היה נתון במעצר, החליט הנשיא, כאמור, לגזור עליו עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי.

תגובת הנשיא

27. הנשיא הגיב לתלונה, תחילה בתגובה מקדמית ביום 17.9.25, לבקשת הנציבות, וזאת טרם שנגזר דינו של פוטר.

28. בתגובתו זו ציין הנשיא, כי לאורך שמיעת ההליך עלו מצד ההגנה טענות קשות כנגד אופן התנהלותו של המתלונן ובכלל זה נטען, כי הוא הסתיר מההגנה חומר מהותי הנוגע לאופן גיוסם של עדי מדינה וכן אמרות חוץ שאותן מסרו, לצד טענות נוספות. ואכן התברר, לדברי הנשיא, כי מסמכים הקשורים למתלונן, ובכלל זה מסמכים אותם ערך במהלך החקירה, שקשה להפריז בחשיבותם להגנת הנאשמים, צצו בדרך לא דרך, שנים לאחר הגשת כתב האישום.

29. לדברי הנשיא, המתלונן השמיט מהתלונה את העובדה, כי הוא העיד לפניו לאורך 17 ישיבות ונחקר ארוכות על ידי ב"כ הצדדים. זאת לאחר שהוחלט על ידי פרקליטות המדינה בשנת 2022 – שבע שנים לאחר הגשת כתב האישום – לבצע בתיק השלמת חקירה, במסגרתה – באופן חריג – המתלונן נחקר ונגבתה ממנו הודעה, בעקבות הטענות כלפיו. כן הוסיף הנשיא, כי בפרשת העונש הצפויה להישמע בעניינו של פוטר יעלו טענות ביחס לאופן ניהול החקירה וההליך הפלילי על ידי מח"ש בהנחייתו הישירה של המתלונן. כמו כן, ישנם שלושה נאשמים נוספים שעניינם ממשיך להתנהל, אשר גם בפיהם טענות רבות במישור זה. משכך יידרש הנשיא לדבריו במסגרת גזר הדין בעניינו של פוטר, ובמסגרת פסקי הדין בעניינם של שלושת הנאשמים הנוספים שנותרו (ולגביהם טרם הסתיימה שמיעת הראיות), לקבוע ממצאי מהימנות לגבי המתלונן, וכן להתייחס לאופן ניהול החקירה וההליך על ידו ולהשפעת פעולותיו אלו על זכויות הנאשמים. כפי שעלה מדברי ב"כ המאשימה בדיון מיום 28.8.25 בעת הצגת ההסדר, גם המאשימה אישרה כי נפלו "מחדלים, קשיים ופגמים שהתגלו במהלך ניהול המשפט" שבחלקם נקשרים במישורין למתלונן.

30. נתונים מהותיים אלה, כך ציין הנשיא, לא מנעו מהמתלונן לתקוף בתלונתו את המותב שדן ושאמור להכריע בשאלות הנוגעות במישרין אליו, וזאת בלשון בוטה ומשתלחת, ובטרם ניתנה בהליך עצמו החלטת בית המשפט בשאלות אלו. כאמור, הדבר נעשה אף ללא שהוזכרה בתלונה העובדה כי המתלונן הוא אחד העדים המשמעותיים בתיק ומושא עיקר הטענות בכל הנוגע למחדלים נטענים של מח"ש אשר הובילו להסדר המקל אותו הוא תוקף.

31. לטעמו של הנשיא, קשה שלא להתרשם, כי המתלונן עושה שימוש במעמדו ובזכויותיו כחבר כנסת, על מנת לנסות להשפיע על הליך תלוי ועומד, אשר יש לו בו כאמור עניין אישי רב לאור זאת שעשויים להיקבע כלפיו ממצאים לא נוחים, ובהם ממצאי מהימנות. הנשיא מבקש להפנות בהקשר זה לדרישה החריגה אותה שלח המתלונן ליו"ר ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת לכינוס דיון דחוף של הוועדה בנוגע להליך משפטי מתנהל, וזאת ערב הצגת ההסדר ותוך רמיסת עקרון הפרדת הרשויות.

32. לדברי הנשיא, לגוף העניין הוא אינו חולק על כך שהתיק התנהל לאורך זמן רב מהרצוי, אך בפיו לדבריו הסברים לכך. מכל מקום, הוסיף הנשיא, שאלת הטעמים למשך בירורו של התיק, ותרומתה של מח"ש לכך כמו גם תרומתו של המתלונן עצמו יעמדו בלב טיעוני פישור לעונש, ועל כן מוטב כי הנשיא לא יגיב לטענות המתלונן בעניין זה בטרם שמיעת טענות הצדדים וגזירת עונשו של פישור.

33. עם זאת, כתב הנשיא בתגובתו המקדמית, הוא לא יוכל שלא להגיב כבר עתה לטענתו של המתלונן, כאילו "השופט התחייב בפני רונאל פישור שלא יטיל עליו עונש מאסר בפועל וזאת למרות שהפרקליטות מבקשת עונש של שנה וחצי מאסר". לדברי הנשיא, הדברים אינם אמת לדבריו –

"אכן, בתקופה הסמוכה להצגת ההסדר שני הצדדים ביקשו לשתף אותי בעובדה שמתנהל ביניהם משא ומתן, וכן ביקשו שתוכן הדברים לא יתועד לפרוטוקול, מלבד עצם קיומו של שיח לא פורמלי באולם בית המשפט בנוגע להידברות ביניהם. הערתי את הערותי לשני הצדדים ביחס לשיקולים העונשיים השונים שיעמדו בפניי. עם זאת, הבהרתי כי אני מבטיח (ואיני יכול להבטיח) דבר למי מהצדדים ביחס לעונש. מדובר בהתנהלות שאין בה כל פסול, בה בית המשפט מסייע לצדדים להגיע להבנות, תוך שמירה על מעמדו ומבלי לרדת לזירת ההתגוששות. במיוחד אמורים הדברים בתיק זה, בו נחשפתי למלוא הראיות בפרשת התביעה; פרשת ההגנה הייתה בעיצומה; ובמהלך שמיעת התיק נאמרו על ידי לא מעט הערות (שתועדו בפרוטוקול) הן ביחס למצב הראייתי והן ביחס להתרשמותי מאופן החקירה וניהול ההליך הפלילי על ידי המחלקה לחקירות שוטרים.

אוסף כי לא ברור מיהם אותם "עדים" שכביכול שמעו את הדברים המיוחסים לי. מובן מאליו, כי חברות בצוות התביעה ... נכחו בכל הדיונים, ואין להעלות על הדעת שהיו שומעות שופט מבטיח לנאשם עונש מקל ולא היו מגיבות לכך. המתלונן גם הלין על כך ש"לא צויינה בפרוטוקול ההתחייבות הלא חוקית של הפרקליטות שלא להגיש ערעור בתיק". אכן, אין לכך אזכור בפרוטוקול, מהטעם הפשוט שלא זו בלבד שאין כל "התחייבות" שכזו, אלא שבהודעה החתומה על הסדר הטיעון, צוין במפורש כי הפרקליטות רשאית לנקוט כנגד מר פישר בכל הליך על פי דין. ובמאמר מוסגר אוסף, כי ניתן היה לצפות ממי שהיה סגן מנהל מחלקה בפרקליטות המדינה, שיידע שאין לשופט בערכאה הדיונית כל יכולת למנוע הגשת ערעור על החלטותיו, בין אם התייחס לעניין בפרוטוקול בין אם לאו".

34. ביום 29.1.26, לאחר שנגזר דינו של פישר, הגיש הנשיא את תגובתו המלאה לתלונה.

35. בגזר הדין סקר הנשיא שורה של כשלים ותקלות בניהול החקירה וליווי ההליך בבית המשפט, אשר פגעו בהגנתם של הנאשמים פגיעה קשה וחמורה והביאו להתארכות ניכרת של ההליך, באופן שהקים לפישר הגנה מן הצדק. המתלונן שימש בזמנים הרלוונטיים סגן מנהל מח"ש והיה בפועל הגורם הבכיר שפיקח על החקירה ועסק בגיוס עדי המדינה בתיק. בגזר הדין נקבע, כי המתלונן ניהל עם מלכה משא ומתן במהלך המעצר והחקירה, על מנת שמלכה ישמש עד מדינה, ערך עמו סיכום בכתב שהעניק לו חיסיון על השימוש באמרותיו, וקיבל ממנו מידע מודיעיני. כל זאת לפני הגשת כתב האישום, בניגוד להנחיות אותן קיבל המתלונן, ותוך הסתרת עובדות קריטיות אלו. עוד נקבע בגזר הדין, כי המתלונן ערך את הסכם עד המדינה ה"רשמי" עם מלכה לאחר שהוגש כתב האישום, באופן מטעה ועל מנת להסתיר את העובדה שמלכה היה עד מדינה עוד בטרם הגשת כתב האישום, ומסר הודעות בהן הפליל מעורבים אחרים בעבור תמורה שהובטחה לו, ולא תועדה בכתובים כנדרש.

36. יתרה מכך, מוסף הנשיא. המתלונן העיד לפניו לאורך 17 ישיבות – עניין אותו לא ראה לנכון לציין כלל בתלונה – וזאת בעקבות השלמת חקירה שנערכה לקראת סוף שנת 2022 לשם בירור טענות בדבר מעשים פסולים שביצעו בכירים במח"ש, ובכללם המתלונן. בעדותו טען המתלונן בתוקף, כי המשא ומתן עם מלכה החל רק לאחר הגשת כתב האישום, וכל הטוען אחרת, ובכללם שני סניגורים שייצגו את מלכה, הוא "שקרן" וכיוצא באלה. ואולם גרסה זו נסתרה באמצעות מספר ראיות, וקרסה לחלוטין כאשר התגלה – בדרך לא דרך – מסמך ממועד של ארבעה ימים לפני הגשת כתב האישום, בכתב ידו ובחתימתו של המתלונן. מהמסמך האמור עלה באופן חד-משמעי, כי בניגוד גמור לעדותו בבית המשפט ולהצהרות חוזרות ונשנות של

מח"ש, מלכה מסר ידיעות מודיעינית והודעות כעד מדינה, לאחר שהובטחה לו תמורה, וזאת לפני מועד הגשת כתב האישום. בגזר הדין פירט הנשיא לדבריו בהרחבה את חשיבותה הרבה של נקודה זו להגנת הנאשמים ואת המקום המרכזי אותו תפסה בטיעוניהם.

37. לדברי הנשיא, נראה כי המתלונן, אשר העיד לפניו עדות, שהוא (הנשיא) קבע לגביה שאינה אמת, ואשר נושא באחריות אישית וניהולית למרבית הכשלים, התקלות והמעשים הפסולים הרבים אשר פורטו בגזר הדין, צפה כי בית המשפט יקבע ממצאים וקביעות שאינם מחמיאים לו, לשון המעטה, ועל כן הקדים והגיש תלונה שאין בה ממש; שמא מתוך סברה – שגויה בעליל – כי הדבר יקנה לו הגנה מפני הקביעות המסתמנות בעניינו.

38. אשר לטענת המתלונן, כי מכיוון שפישר "מקורב לאנשים הנכונים" עשו הפרקליטות, הסניגורים ובית המשפט יד אחת, על מנת להקל עליו ולמלטו מעונש, הרי שהטענה מופרכת, מנותקת מהאמת ומעובדות המקרה, ומשוללת כל היגיון. בנוסף, לא ברור על מה מבסס המתלונן את דבריו, שהרי הוא עצמו כלל לא נכח בדיונים אליהם התייחס בתלונתו.

39. הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, במסגרתו הורשע פישר בשלושה אישומים מתוך ה- 14 אשר נכללו בכתב האישום המקורי, כך לדברי הנשיא, יסודו בהבנתה של המאשימה כי לא תוכל להוכיח את העבירות אשר יוחסו לפישר ולטעמו של הנשיא הוא משקף את המצב הראיתי בתיק, לאחר שהתחוור היקף הכשלים, התקלות והמחדלים שנפלו במהלך איסוף הראיות. בניגוד לטענותיו של המתלונן, אין בהסדר כל "הנחת סלב" לפישר, והוא נובע מקריאה מפוכחת של הצדדים את המצב.

40. אשר לטענת המתלונן, כי הסדר הטיעון בין הצדדים שהוצג בבית המשפט הוא מעשה בדים, וכי קיימות בין הצדדים הסכמות סמויות, שהוסתרו מהציבור, משיב הנשיא, כי הדברים אינם אמת. לא היו בין הצדדים הסכמות סמויות בעניין העונש, "מתחת השולחן", שהוסתרו מהציבור, ובוודאי שבית המשפט לא היה שותף להסכמות מעין אלו, ולא הבטיח לנאשם דבר. המתלונן גם לא הציע כל הסבר, ולו דחוק, על שום מה ולמה ישתפו הפרקליטות, ההגנה ובית המשפט פעולה על מנת להונות את הציבור וליצור מצגים כוזבים מעין אלו, מקום בו אין מניעה להציג הסדר טיעון "סגור", מבלי שהצדדים ובית המשפט יבזבזו זמן יקר להשמעת טיעונים

בעניין העונש וכתבת גזר דין. בהסדר הטיעון בין הצדדים שהוגש לבית המשפט צוין מפורשות, כי אין בין הצדדים הסכמה בשאלת העונש. משמעות טענתו של המתלונן היא, כי למעשה שלוש הפרקליטות שבצוות התביעה, סנגוריו של פישר ופישר עצמו, חתמו בידועין על מסמך כוזב, במטרה להונות את הציבור.

41. הנשיא מבקש להזכיר, כי הטיעונים לעונש התפרשו על פני שלוש ישיבות ארוכות, ובשל הצורך להידרש לטענות הצדדים ולהכריע בהן, הוא נדרש לכתוב גזר דין המחזיק מעל 140 עמודים. קביעת מספר ישיבות על פני ימים שלמים לצורך הטיעונים לעונש, נעשתה גם היא ביום 28.8.25, למעלה משבועיים לפני שתלונתו של המתלונן הובאה לידיעת בית המשפט. בישיבות אלה העידו מטעם פישר שבעה עדים לעניין העונש, ונשמעו טיעונים מפורטים וממושכים בעניין העמדות העונשיות השונות בהן החזיקו הצדדים: המאשימה טענה למאסר של ממש, ופישר טען לענישה צופה פני עתיד בלבד. לדברי הנשיא, לא מיותר להפנות בהקשר זה לקטעים בפרוטוקול ישיבות הטיעונים לעונש, שגלשו לחילופי דברים נזעמים בין התובעת לסניגור בנוגע לטענות מסוימות אותן העלו שני הצדדים, עד כדי אמירות מצד שניהם כי יחזרו בהם מהסדר הטיעון בשל העלאת טענות שאינן מתיישבות עם ההסדר. יהיה זה בגדר אבסורד גמור להעלות על הדעת שכל זה לא היה אלא הצגה, כמעין תיאטרון רחוב, שמטרתו לשטות בציבור מקום בו קיימות בין הצדדים הסכמות סמויות מן העין.

42. לדברי הנשיא, כפי שציין בתגובתו המקדמית, הצדדים שיתפו אותו בעובדה שמתנהל ביניהם משא ומתן, וביקשו שהפרוטוקול לא ישקף את פרטיו, מעבר לאזכור העובדה שהתקיים באולם בית המשפט שיח לא פורמלי בנוגע להידברות ביניהם. גם אז לא נחשף הנשיא לדבריו למלוא פרטי המשא ומתן; לא הוצגה בפניו טיוטת כתב האישום המתוקן שהוחלפה בין הצדדים; ופרט לאמירתם כי הטיוטה שהוצעה על ידי המאשימה להגנה כוללת צמצום משמעותי של האישומים והעבירות ביחס לכתב האישום המקורי, לא ידע הנשיא, לדבריו, מה היקפו של התיקון אותו הציעה המאשימה להגנה וכמה אישומים ועבירות ייוותרו על פי ההצעה. הפעם הראשונה בה נחשף בית המשפט לכתב האישום המתוקן הייתה במועד הצגת הסדר הטיעון ביום 28.8.25.

43. הנשיא מציין עוד, כי כפי שמלמד העיון בתיק ובפרוטוקולים, השיח הלא פורמלי בנוגע למשא ומתן התקיים בשלושה מועדים: 10.7.25, 13.7.25 ו-23.7.25. במועד הראשון 10.7.25 הייתה אמורה להימשך חקירתו הראשית של פישר, אולם

הוא לא התייצב עקב מחלה, וב"כ הצדדים ביקשו לקיים דיון לא פורמלי שתוכנו לא יתועד בפרוטוקול. השיח הלא פורמלי נמשך בנוכחותו של פישר בשני המועדים הבאים - 13.7.25, 23.7.25. באותם דיונים נתן בית המשפט החלטות בהן התייחס להידברות המתקיימת בין הצדדים. בהחלטה מיום 5.8.25 נעתר בית המשפט לבקשת הצדדים לקביעת דיון ביום 28.8.25, וציין כי במועד זה יתקיים "דיון העדכון באשר לסיום ההידברות". כאמור, באותו מועד הוצגו בפניו הסדר הטיעון וכתב האישום המתוקן. בשני הדיונים בהם נכח פישר, הוא ביקש לשתף בעצמו את בית המשפט בלבטיו ולפרוק את תחושת התסכול שלו מהמצב אליו נקלע. בנוסף, לאחר שבית המשפט שמע את דברי הצדדים במועדים שפורטו מעלה, הוא העיר הערות שונות. בין היתר, התייחס בית המשפט לשיקולים העונשיים השונים שיעמדו בפניו בעת גזירת העונש.

44. הנשיא מבקש לשוב ולהדגיש, כי הבהיר לשני הצדדים כי אינו מבטיח דבר ואינו יכול להבטיח דבר, ביחס לעונש שעשוי להיות מוטל על פישר בסופו של יום, וכי כל האפשרויות עומדות לפני בית המשפט. ברי גם, מציין הנשיא, שלא יכול היה לומר כל אמירה ברורה ביחס לעונש הצפוי, שכן באותו שלב לא ידע מה נוסחו והיקפו המוסכם של כתב האישום במסגרת ההסדר המתגבש.

45. כן מציין הנשיא, כי ההתנהלות האמורה הייתה בשלב מתקדם מאוד בהליך, לאחר שנחשף למלוא ראיות המאשימה; פרשת ההגנה הייתה בעיצומה; ולאחר שהעיר לא מעט הערות שתועדו לפרוטוקול ובהחלטות ביניים ביחס להתרשמותו – השלילית מאוד – מאופן ניהול החקירה וליווי ההליך בבית המשפט על ידי מח"ש, וההשלכות הנובעות מכך; השלכות במישור הראייתי, של סיכויי ההרשעה, והשלכות במישור ההשפעה של התנהלות המאשימה והפגיעה בזכויות הנאשמים על הגנה מן הצדק שקמה לטובת פישר. על חלק מהדברים חזר הנשיא לדבריו במהלך הדיונים המוזכרים לעיל כשיקולים רלוונטיים גם לנושא העונש.

46. הנשיא מבקש להוסיף, כי העיר פעמים רבות לאורך שמיעת התיק, גם בטרם נחשף למלוא הקשיים, ובוודאי לאחר שמלוא ראיות התביעה התגלו לעיניו, כי טוב יעשו שני הצדדים אם ישכילו להגיע להבנות. יתרה מכך, לאורך שנות ניהול התיק התקיימו בו שלושה הליכי גישור נפרדים בפני מותבים שונים, אשר לא הביאו לסיומו.

47. מאחר שהמתלונן העלה בתוספת לתלונה מיום 2.9.25 את נושא רישום הפרוטוקול בנוגע לשיח שהתקיים באולם בית המשפט, מפנה הנשיא לפסיקה הקובעת כי מקום בו ניתנה הסכמת הצדדים לכך, ניתן לקיים דיון לא פורמלי שתוכנו, במובחן מעצם קיומו, אינו נרשם בפרוטוקול. הבסיס החוקי לכך מצוי בסעיף 68א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, החל על כל דיון מקדמי שבו ניתנה הסכמת הצדדים לקיום דיון מחוץ לפרוטוקול. הביטוי "דיון מקדמי" הוגדר בסעיף 68א(א): "לרבות דיון שאין בו שמיעת ראיות בעל פה או שמיעת טענות בעלי הדין ושנועד לבחון את האפשרות לסיים את ההליך בהסדר מוסכם בין בעלי הדין". הגדרה זו חלה גם על הדיונים נושא תלונתו של המתלונן, בהם לא נשמעו ראיות או טענות, ונבחנה האפשרות לסיים את ההליך בהסדר מוסכם.

48. הנשיא מעיר, כי הוא ער לתמצית החלטת הנציב מיום 30.12.25, מספר 28/25, בה "עמד על כך שראוי לצמצם את הפרקטיקה של ניהול דיונים מחוץ לפרוטוקול, שכן היעדר תיעוד של הצעות או המלצות בית המשפט עלול ליצור קושי ראייתי בדיעבד ולהשליך על בירור מחלוקות בין הצדדים", ולפיכך "ראוי לתעד, ולו בתמצית, את עיקרי הדברים שנאמרו בהקשר זה". באותה החלטה לא צוין כי ניתנה הסכמת הצדדים לניהול הדיון מחוץ לפרוטוקול, בעוד בתיק הנוכחי שני הצדדים הם שביקשו לאפשר להם שיח חופשי שתוכנו לא יתועד בפרוטוקול. בנוסף, שלא כמו במקרה שנדון בהחלטה המוזכרת, במקרה הנוכחי אין מדובר בדיון שהועלתה במסגרתו הצעה או המלצה של בית המשפט, שלא לדבר על הצעה או המלצה שהתעוררה בדיעבד מחלוקת בין הצדדים לגביה, אלא בדיונים אשר במסגרתם הצדדים שיתפו את בית המשפט במשא ומתן המתנהל ביניהם באופן ישיר. בכל מקרה, מוסיף הנשיא, בעת שקיים בחודש יולי 2025 את הדיונים המדוברים, טרם ניתנה החלטתו העקרונית האמורה של הנציב. לדבריו, החלטת הנציבות שהייתה מוכרת לו באותה עת, ושעל פיה הדריך עצמו, הייתה תמצית החלטה מיום 29.1.19, מספר 821/18, שקבעה כי גם במסגרת הליך פלילי אין כל פסול בדיון המתקיים "מחוץ לפרוטוקול" בהסכמת הצדדים, כאשר תוכן הדברים לא נרשם על מנת לאפשר לב"כ הצדדים להביע באופן חופשי את עמדותיהם בעניין אופן ניהול התיק, ובלבד שעצם קיום הדיון תועד בפרוטוקול ושמידת המעורבות של השופט בדיון לא נשאה אופי של גישור. באותה החלטה התקבל הסברו של השופט לסיבות שהביאו אותו לקיים את הדיון במתכונת המתוארת. בין היתר הסביר שם השופט: "הצדדים עצמם מעוניינים, לא אחת, לומר לאוזני הצד השני לדיון ולאוזני היושב בדין דברים אשר הם עצמם אינם מעוניינים, מטעמיהם שלהם, כי יופיעו בפרוטוקול, והדברים נכונים

ביתר שאת בתיק נשוא התלונה ... באופן זה מתנהל לעיתים משא ומתן ממשי בין צדדים באולם בית המשפט, לעיניו ואוזניו של השופט, ואף אם השופט אינו נוטל חלק פעיל בניהול המשא ומתן, הרי שתרומתו יכולה להיות רבה בעצם נוכחותו, בהתוויית הכיוון, ובמתן הבמה לצדדים לצורך סיום התיק". הנשיא מבקש לשים לב לכך שגם שם היה מדובר בשופט אשר בפניו נקבע התיק לשמיעת ראיות, ולא בשופט שקיים דיון מקדמי במשמעות האמורה בסעיף 143א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ). בנסיבות התיק הנוכחי הצדדים לא ניהלו את המשא ומתן בפניו אלא שיתפו אותו בעובדה שהוא מתנהל ביניהם, מבלי שחשפו בפניו את פרטי המלאים, ובכלל זה את הנתון הבסיסי בדבר נוסחו והיקפו של כתב האישום המתוקן שהתגבש במסגרת המשא ומתן.

49. הנשיא מבקש לשוב ולהבהיר, כי בחודש יולי 2025, בו התקיימו בפניו הדיונים עליהם מלין המתלונן, עמדו בפניו החלטת הנציבות האמורה משנת 2019 וכן פסקי הדין הרבים המאפשרים בהסכמת הצדדים ניהול שיח לא פורמלי שתוכנו אינו נרשם בפרוטוקול. דיונים אלו התנהלו באופן האמור בהסכמה, ועד לעת מתן תגובתו זו לתלונה זו לא העלה מי מהצדדים לתיק טענה כנגד זאת.

50. אשר לטענת המתלונן, כי פישר אמר שייכנס לכלא רק יחד עמו ועם שרצר (אשר גם לגביו קבע הנשיא בגזר הדין כי לא ניתן לקבל את עדותו לפניו) וכי בית המשפט לא תיעד את הדבר, משיב הנשיא, כי אכן, במענה לשאלות הסניגור ביחס להתנהלות מח"ש והדלפות של חומרי חקירה לתקשורת עוד בטרם הועברו החומרים להגנה, השיב פישר בעדותו: "אני הייתי משוכנע שכשיתגלו הדברים שנעשו בתיק, דברים איומים, עבירות פליליות, נאמר לכאורה למען הזהירות או למען הכבוד, הייתי בטוח שתיפתח חקירה, שזה יעניין מאוד את המדינה, שלא יסתפקו בכך שסילקו את סעדה מהמערכת, את שרצר מהמערכת, ניקוי האורוות הזה זה לא מספיק, צריך שיהיה אכפת מהדברים שנעשו שם. איך אמרתי לכב' השופט בר? הוא פנה אלי פעם לגבי פשרה, אמרתי לו שאני לא מעוניין בשום פשרה, אני מאוד חשוב לי שיהיה פסק דין, אמרתי לו אתה יודע מה? נדמה לי שעו"ד בהט אז נדנד לו כל דיון, בעקבות זה נהיה ביניהם גם פיצוץ, ואמרתי לו אתה יודע מה? אני מוכן לעשות עסקה, אני מוכן להודות בכל כתב האישום AS IS למרות שכולנו יודעים שהוא לא נכון, אבל אני אודה בו AS IS, אבל אני רוצה לשמוע את השקשוק של האזיקים על הרגליים של סעדה ושל שרצר ושל כל מי שהיה מעורב בדברים הנוראיים האלה. אני רוצה שהמדינה תחקור את זה, אני רוצה שהמדינה תעמיד אותם לדין". בניגוד לטענתו של

המתלונן, מדובר אפוא לדברי הנשיא בדברים אשר תועדו לפרוטוקול. בנאום הפתיחה של הסניגור מאותו היום, שקדם לאותם דברים, נטען ל"פשעי חקירה" מכוונים שנעשו בתיק. הנשיא מציין, כי כשם שלא סבר שיש מקום להעיר לסניגור, שהשתמש בביטוי שטבעה הפסיקה כך לא ראה להעיר לפישר שהעיד מדם ליבו על חוויותיו במהלך החקירה והמעצר, מה גם שלבסוף נקבעו בגזר הדין ממצאים קשים בנושא זה. לדברי הנשיא, בהמשך, במסגרת ההערות שהשמיע לב"כ הצדדים בדיון האמור שתוכנו לא נרשם בפרוטוקול ובו פישר עצמו לא נכח, הזכיר בית המשפט אמירה זו של פישר לבאי כוחו, על מנת לשקף להם כי האפשרות שיוטל עליו מאסר ממש הינה עדיין על השולחן, וכי גם פישר עצמו ער לה. זאת בניגוד לטענה שכביכול בית המשפט הבטיח לפישר שלא יוטל עליו עונש של מאסר ממש.

51. אשר לטענת המתלונן, כי בית המשפט הבטיח לפישר סיוע בתביעות האזרחיות שהוגשו נגדו – לדברי הנשיא, גם טענה זו אינה נכונה. ככל שזכור לו, בדיון ביום 13.7.25 התייחס פישר לתביעה אזרחית שהוגשה לבית משפט במחוז אחר נגדו ונגד המדינה בקשר לאחד האישומים בכתב האישום המקורי ('פרשת בוצ'ן'). מדובר בתביעה אשר נמחקה תוך שמירת האפשרות לחדשה בהתאם להתפתחויות בהליך הפלילי. עניינה של תביעה זו עלה באופן ישיר בין הצדדים בשיח שקיימו במועד האמור, ונראה כי בהמשך הוא הוסדר ביניהם גם כן במישרין, שכן הדבר לא שב ועלה בפני בית המשפט. ולמען הסר ספק מוסיף הנשיא, כי לא הבטיח לפישר כי יכתוב דברים שיסייעו לו בתביעה האזרחית; וממילא תביעה זו אינה מתבררת לפניו ואין לו השפעה עליה.

52. כן מציין הנשיא, כי הטענה שפישר זכה ליחס מועדף בשל היותו אדם בעל מהלכים "מקורב לאנשים הנכונים" בלשונו של המתלונן, משוללת אחיזה במציאות. כפי שנאמר בפסק הדין תוך הפנייה להחלטות בית המשפט העליון, פישר, אשר בעבר היה איש תקשורת ידוע ועורך דין מצליח, הפך בעקבות ההליך שהתנהל נגדו למנודה, שלא לומר מצורע; ננטש על ידי מרבית מיודעיו וחבריו; וכל רכושו נתפס.

53. אשר לטענת המתלונן, כי בית המשפט הוציא מהאולם עיתונאי "באמתלה שקרית שעומדים לדון בעניין רפואי של רונאל, כאשר בזמן הזה עסקו בניסיון לתפור את ההסדר ולהעלים מהציבור את פרטיו", הרי שנשיא דוחה בתוקף את ההכפשות של המתלונן ואת סגנונו המשתלח לדבריו. לדברי הנשיא, תקצר היריעה מלמנות את כל הפעמים בהן התקיימו בתיק זה דיונים בדלתיים סגורות בעניין מצבו הרפואי של

פישר, על מנת להגן על פרטיותו. עיון בפרוטוקול מלמד כי גם ביום 13.7.25 התקיים דיון בדלתיים סגורות לגבי מצבו הרפואי של פישר. סגירת הדלתיים נעשתה לדברי הנשיא לבקשת הצדדים, לאחר שפישר לא התייצב מפאת מחלה לישיבת ההוכחות שהייתה אמורה להתקיים שלושה ימים קודם לכן ביום 10.7.25, וכשברקע אירוע לבבי אותו עבר ביום 25.11.24 סמוך לאחר יום עדותו השלישי, שהוביל להפסקת עדותו במשך חמישה חודשים ולמינוי מומחה רפואי מטעם בית המשפט לבדיקת מצבו. עיון בשני הפרוטוקולים מיום 13.7.25 מלמד, כי אכן התקיים דיון בדלתיים סגורות לגבי מצבו הרפואי של פישר, אשר במהלכו הצדדים התייחסו גם למשא ומתן. לאחר מכן נמשך הדיון בדלתיים פתוחות וגם בו הוזכרו המצב הרפואי וההידברות, כאשר לחלק זה התאפשרה חזרת הקהל. בסוף הדיון נתן בית המשפט החלטה בה נעתר לבקשה המוסכמת שלא להמשיך למחרת בשמיעת ההוכחות כפי שתוכנן, בכפוף להצגת מסמכים רפואיים בפני התביעה. היות שגם ביום 13.7.25 לא ניתנה לפישר הבטחה כלשהי ולא נעשה עמו שום סיכום נסתר, אין שחר לטענתו של המתלונן כי קיום הדיון בדלתיים סגורות נועד להסתיר מהציבור את פרטי ההסדר.

54. אשר לטענת המתלונן כי ישנם "עדים" שכביכול שמעו את הדברים אותם הוא מייחס לבית המשפט, משיב הנשיא לדבריו "את המובן מאליו": כל הדיונים בתיק התקיימו במעמד שני הצדדים, וחברות בצוות המאשימה נכחו בכל הדיונים. לא ניתן להניח כי פרקליטה – קל וחומר הפרקליטות המנוסות שניהלו את התיק – תשמע שופט מבטיח לנאשם כי יימנע מלהטיל עליו עונש מאסר, מבלי שתגיב לכך.

55. אשר לטענת המתלונן, כי "לא צוינה בפרוטוקול ההתחייבות הלא חוקית של הפרקליטות שלא להגיש ערעור בתיק", הרי שלדברי הנשיא כפי שציין בתגובתו המקדמית לתלונה, לא זו בלבד שלא הייתה כל התחייבות כאמור, אלא שבהודעה החתומה על הסדר הטיעון צוין במפורש כי הפרקליטות רשאית לנקוט כנגד פישר בכל הליך על פי דין – ובכלל זה הגשת ערעור. וחוזר הנשיא על הערתו, כי מתמיהה העובדה שמי שהיה סגן מנהל מחלקה בפרקליטות המדינה, אינו יודע שאין לשופט בערכאה הדיונית כל השפעה על הגשת ערעור על החלטותיו, בין אם הדבר מצוין בפרוטוקול הדיון, בין אם לאו.

56. אשר לטענות בדבר התארכות ההליך – לדברי הנשיא, אין חולק על כך שההליך אכן נמשך זמן רב מהרצוי, והדבר גרם לעינוי דין ממשי לנאשמים כולם, ולפישר בפרט, ולבזבוז משאבים ציבוריים ניכרים – ובכלל זה זמנו של בית המשפט.

לדבריו, הוא התייחס לעניין זה בהרחבה בגזר דינו של פישר, ומיותר לומר, כי לו היה בידו להביא את התיק לקו הסיום קודם לכן היה שמח לעשות כן. בגזר הדין פירט הנשיא לדבריו רק את מקצת התקלות, הכשלים והליקויים שנפלו באופן בו התיק נחקר ונוהל, אשר כתוצאה מהם שמיעת התיק התארכה באופן משמעותי. כך אשר להשלמת החקירה בשנת 2022 - כפי שפורט בגזר הדין, לאורך התיק עלו סימני שאלה רבים ביחס לאופן חקירת התיק, בדגש על אופן ומועד עריכת הסכמי עד מדינה, במיוחד אך לא רק ההסכם עם מלכה ושאלת המועד בו ניהל המתלונן משא ומתן עם מלכה ועם סניגוריו וטובות הנאה אותן הבטיח להם בעל-פה וללא כל תיעוד. באמצע חודש ספטמבר 2022, לקראת סיום פרשת התביעה – ובאופן חריג – הורה פרקליט המדינה על ביצוע השלמת חקירה במטרה לברר עניינים אלו. השלמת החקירה בוצעה על ידי רשות התחרות, הובילה להוספת שבעה עדי תביעה חדשים, ובמסגרתה נחקרו המתלונן, עורכי דינו של מלכה ועדים נוספים, אשר נדרשו להעיד לפני הנשיא. המאשימה ביקשה לעכב את שמיעת התיק עד למיצוי ההשלמה, וכתוצאה, סיום פרשת התביעה נדחה בלא פחות מאשר שנה וחצי. ולא מיותר לציין בהקשר זה, כי המתלונן עצמו העיד לפני בית המשפט לאורך 17 ישיבות לאחר ביצוע השלמה זו, ובשל קשיים לתאם עמו מועדים – חרף החלטת בית המשפט כי עדותו תישמע באופן רציף כמו יתר העדויות בתיק, יומיים בכל שבוע – שמיעת עדותו של המתלונן לבדה החלה ביום 15.1.23 והסתיימה שנה לאחר מכן, בחודש פברואר 2024.

57. לא מיותר לציין, כותב הנשיא, כי בית המשפט והצדדים השקיעו מאמצים חריגים בהתאמת מועדי עדותו של המתלונן ל"אילוצי היומן" שלו וזאת בהתחשב גם בהוראת סעיף 8 לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, תשי"א-1951. על מנת להמחיש את מידת המאמץ יוצא הדופן שהושקע, מפנה הנשיא את תשומת הלב לכך שחלק משיבות ההוכחות בהן נשמעה עדותו של המתלונן התקיימו בימי שישי, בשעות ערב מאוחרות ובפגרה. זאת מעבר לדחיות מרובות של דיונים בעקבות הודעותיו כי יומנו אינו מאפשר להגיע לבית המשפט במועד שנקבע.

58. הנשיא מתייחס אף לקבצי ה'דאמפ' - לדבריו, בחודש פברואר 2017, כמעט שנתיים לאחר הגשת כתב האישום, התגלה בדרך מקרה, במהלך עדותו הראשונה של חוקר המחשבים אלון שפיצר, כי במהלך החקירה העתיקו אנשי מח"ש את מלוא תכנם של מכשירי הטלפון הנייד שנתפסו ובהמשך הוחזרו, לרבות המכשירים של מלכה ושל עדת מדינה נוספת – חומר אשר לא נמסר להגנה. למרות שבאופן מובהק

מדובר בחומר חקירה, התנגדו נציגי מח"ש להעמיד את החומר לעיון הנאשמים ובאי כוחם. כפי שפורט בגזר הדין, התוצאה הייתה סרבול ניכר של ההליך, בקשות רבות לעיון בחומר שנדונו בפני הנשיא ובפני מותב אחר בבית משפט זה, מספר עררים שהגישה המדינה לבית המשפט העליון, ועשרות ימי דיונים בפניו לפי סעיף 108 לחסד"פ שהוקדשו לעניין זה במקביל לישיבות ההוכחות ולא על חשבונן. ורק על מנת לסבר את האוזן מוסיף הנשיא, כי לאחר כל אלה, המאשימה עצמה ביקשה להגיש לבית המשפט חומר שהתגלה בקבצים אלו – אשר המאשימה טענה בלהט בעבר כי אינם רלוונטיים להליך. כמפורט בגזר הדין המאשימה סיימה את הליך המיון והסינון של עשרות אלפי הקבצים הדיגיטליים, אותו היה על מח"ש לבצע עוד לפני שהגישה את כתב האישום רק בחודש נובמבר 2021. גם בכך לא היה כדי לסיים את "הסאגה הבלתי נגמרת" הנוגעת לקבצים אלה (בלשונו של בית המשפט העליון באחד מהליכי הערר שהגישה המדינה בנושא), לאור הדיונים הממושכים שנדרשו בבקשת המדינה להגיש כראיות חומרים אותם גילתה תוך כדי העיון בקבצי ה'דאמפ', לו כאמור התנגדה מלכתחילה בטענה של חוסר רלוונטיות. דיונים אלה הסתיימו ביום 13.4.2022, ובסמוך לאחריהם עמדה המדינה להודיע על סיום פרשת התביעה. דא עקא, מידע דרמטי חדש שהתקבל באותם ימים בעקבות עדות שמסר מלכה בבית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין בדבר טובות הנאה שהבטיח לו המתלונן בעל-פה וללא תיעוד במסגרת הסכם עד המדינה, הוביל להחלטה המוזכרת לעיל של פרקליט המדינה על השלמת החקירה.

59. לדברי הנשיא, השתלשלות אירועים זו היא שהובילה למיעוט היחסי של ישיבות ההוכחות בשנים 2021 ו-2022 במובחן מישיבות רבות אחרות, שאינן ישיבות הוכחות, שהתקיימו באותן שנים ותוכנן תאם את טיב הסוגיות שדרשו אז הכרעה. ישיבות הוכחות התקיימו גם בשנים אלו, לרבות בפגרה. בניגוד לטענתו של המתלונן, צאתה של ראשת צוות המאשימה לשנת לימודים בחו"ל לא גרמה לכל עיכוב בשמיעת התיק, והדבר אף הוצהר מפורשות על ידי חברותיה לצוות התביעה בתחילת אותה שנה ובמהלכה.

60. אשר לעניין קביעת מועדים ולטענת המתלונן, כי בית המשפט לא קבע מועדים לשמיעת פרשת ההגנה ביחס לנאשמים שנותרו – לדברי הנשיא, הטענה אינה נכונה. קבועים בתיק ימי דיונים רבים, בכל יום שני, רביעי וחמישי בשבוע, לצורך שמיעה רצופה של העדים שנותרו במסגרת פרשת ההגנה, עד גמירא. ומוסיף הנשיא, כי בעת הצגת ההסדר, ב"כ הנאשמים שנותרו ביקשו, בהסכמת המאשימה, שהות על

מנת להיערך לפרשת ההגנה הנוגעת לנאשמים המיוצגים על ידם. לאחר מתן גזר הדין ביקשה המדינה ביום 26.1.26 בהסכמת הנאשמים דחייה בת חודש של דיוני ההוכחות שהיו אמורים להתחיל ביום 29.1.26, וזאת על מנת לאפשר לפרקליט המדינה לבחון את השלכות קביעות גזר הדין בעניינו של פישר, שהוא הנאשם המרכזי, על עניינם של יתר הנאשמים. בית המשפט נעתר לבקשה באופן חלקי, וקבע כי פרשת ההגנה בעניינה של נאשמת 3 תחל ביום 16.2.26.

61. ממבט על, נוסף על כל מה שנאמר בדבר משך הזמן בו מתנהל ההליך, מבקש הנשיא להזכיר את היקפו חסר התקדים של התיק בו עסקינן. לדבריו, ההיקף והמורכבות של התיק עלו אף על אלו המוכרים מ"מגה תיקים" אחרים. עד להסדר הטיעון עם פישר, התקיימו בתיק 376 דיונים, מתוכם 192 דיוני הוכחות שבמסגרתם נחקרו 71 עדי תביעה. הפרוטוקולים של הדיונים מחזיקים למעלה מ-25,500 עמודים. התביעה הגישה קרוב ל-500 מוצגים. מטעמו של פישר הוגשו כ-300 מוצגים. יש מעדי התביעה שחקירותיהם בבית המשפט נפרשו על פני ישיבות רבות, שמונה עדי תביעה נקראו לשוב אל דוכן העדים לאחר שעדותם כבר הסתיימה, וזאת בעקבות התפתחויות מאוחרות ועובדות חדשות מהותיות שהתגלו במעלה הדרך. תוך כדי ניהול ההליך התבצעו, בהוראת הפרקליטות, מספר השלמות חקירה. שלוש מתוכן גררו אחריהן הוספת עדי תביעה. השלמת החקירה השנייה נערכה בסוף שנת 2018, כשלוש שנים וחצי לאחר הגשת כתב האישום. השלמת החקירה האחרונה נערכה לקראת סוף שנת 2022, שבע שנים וחצי לאחר הגשת כתב האישום. לאורך שנות ניהול ההליך הוגשו עשרות רבות של בקשות ועתירות מהותית במגוון נושאים בהם סדרי דין, חומרי חקירה, ראיות, חסיונות, חילוט, עיון בתיק, ועוד, וניתנו החלטות מהותית לרוב, מהן החלטות בהיקף ענייני וכמותי נרחב שבירורן הצריך דיונים ממושכים. בקשות ביניים אלו הוגשו הן במסגרת ההליך העיקרי והן במסגרת הליכים נלווים להליך העיקרי. רשימה לא ממצה של ההליכים הנלווים מצויה בתיק נט-המשפט, בו משויכים להליך העיקרי 16 הליכים נלווים שנדונו בבית משפט זה כערכאה ראשונה מלבד הליכים הנוגעים למעצר ושחרור בערובה, ועוד 14 הליכי ערר וערעור לבית המשפט העליון על החלטות הביניים מעבר להליכי הערר בעניין מעצר ושחרור. כפי שפורט בגזר הדין, הליקויים והמחדלים בהתנהלות מח"ש, ובעיקר של גורמים בכירים במחלקה ששימשו אחראים על צוות החקירה והתביעה, תרמו במידה ניכרת, אם לא מכרעת, לתפיחת התיק לממדים עצומים. הם הובילו להגשת בקשות ביניים ובקשות לקבלת חומרי חקירה בכמות חסרת תקדים; להארכה ניכרת של דיוני ההוכחות; לקטיעת רצף שמיעת ההוכחות ויצירת הפסקות במהלכן

יותר מפעם אחת; לקיום דיונים מרובים בבקשות השונות, מהם 58 דיונים במתכונת ייחודית אותה נאלץ לדבריו הנשיא להגות (ככל הידוע, ללא אח ורע בהליך כלשהו שנוהל אי פעם) בקשר לקבצי ה'דאמפ', על מנת לאפשר מיון וסינון של עשרות אלפי קבצים דיגיטליים אותם היה על מח"ש ולא על בית המשפט או על צוות ההגנה למיין ולסנן עובר להגשת כתב האישום; ולבסוף – לכך שעם התקדמות ההליך התברר גם למאשימה כי סיכויי ההרשעה בנוגע לחלקים נרחבים מכתב האישום שיוחסו בעיקר לפישר הם רעועים, מסקנה שהובילה לעריכת הסדר הטיעון עמו. לכל אלה התווספו עוד אירועים אותם קשה היה לצפות מראש ואשר גררו דחיה: סניגוריו המקוריים של פישר, עוה"ד פרופ' רון שפירא וד"ר קרן שפירא-אטינגר, שייצגו אותו באופן פרטי, נאלצו להגיש בתחילת שנת 2016 בקשה לשחרורם מהייצוג לאחר שהמדינה תפסה את כל רכושו של פישר ולא הסכימה לשחרר מתוכו אף לא כספים למימון הייצוג. כפועל יוצא, לא התאפשרה פתיחת שלב הבאת הראיות במועד שנקבע בתחילה מרץ 2016, ולנוכח מורכבותו והיקפו של התיק, התקשתה הסניגוריה הציבורית לאתר סניגור שיהיה מוכן לקבל על עצמו את הייצוג במקום הסניגורים הפרטיים. גם כאשר התייצב סוף-סוף הייצוג של הסניגוריה הציבורית לאחר שהסניגוריה הציבורית הראשונה, עו"ד ליזי שובל-בר, עזבה את צוות ההגנה והמייצגים מטעם הסניגוריה הציבורית היו עוה"ד עמית בר ואלי פרי, מונה עו"ד עמית בר לשיפוט בסוף שנת 2020. בחלוף מספר חודשים מינתה הסניגוריה הציבורית במקום עו"ד בר את עו"ד אבי חימי, אך לאחר כשנתיים פרש גם הוא מהייצוג. כל אותם שינויים בצוות ההגנה הצריכו מעורבות אישית של הסניגור הציבורי המחוזי בירושלים, עו"ד ודים שוב, שהתייצב בפני בית המשפט מספר פעמים לאורך השנים בדיונים שקיים במטרה לאפשר את קידום ההליך על רקע פרישות של סניגורים ציבוריים. כמו כן, וכפי שכבר נאמר, בשנים 2024 ו-2025 היה צורך לבטל דיונים במשך מספר חודשים בשל עניינים רפואיים הנוגעים לפישר, שהצריכו קבלת חוות דעת של מומחה אותו מינה בית המשפט.

62. לדברי הנשיא, נראה כי לא בכדי חזה בית המשפט העליון עוד בשנת 2015, בהחלטתו להעביר את פישר למעצר באיזוק אלקטרוני, כי "המשפט עשוי להתארך עד מאוד, ולו לאור מספר העדים והיקף הפרשיות, אלא אם ישכילו הצדדים להגיע להסדר טיעון" (בש"פ 4658/15 פישר נ' מדינת ישראל, 9.7.2015).

63. הנשיא מסכם את תגובתו לתלונה באומרו, כי בעת בחינת התלונה יש לתת את הדעת לכך שמי מהצדדים לתיק לא הגיש את התלונה אלא זו הוגשה על ידי

המתלונן, אשר לנוכח היותו עד בתיק ומי שהיה מודע לדברים שעתידים להיאמר בעניינו בגזר הדין, נראה כי הגיש את התלונה משיקולים זרים.

64. לאור היקפו של התיק והצורך לשמור על מסגרת תגובה מצומצמת, מוסיף הנשיא, הוא אינו רואה צורך להיכנס לפרטי המועדים ומספר הדיונים, ומסתפק בכך שגם בנושא זה קיימים "אי דיוקים" רבים בתלונתו של המתלונן, לרבות התעלמות מעשרות דיונים שהתנהלו במקביל לדיוני ההוכחות בעניין גילוי חומרים, החזרת עדים והכרוך בכך, או טענתו שיציאת פרקליטה לשנת לימודים גרמה לעיכוב בתיק.

65. לדברי הנשיא מדובר בתלונה שאין בה מאומה, מלבד טענות חסרות כל בסיס ואחיזה במציאות, כשנראה כי מטרת התלונה היא להקדים את הקביעות אשר המתלונן צפה – ובצדק – כי יופיעו בגזר הדין, על מנת להקחות את עוקצן או שמא כניסיון להטיל מורא על בית המשפט מלאומרן.

66. הנשיא מוסיף, לדבריו בשולי הדברים, כי לאחר מתן גזר הדין, במסגרת הסיקור התקשורתי של הפרשה, הוא נחשף להשמצות והכפשות אישיות שונות מפיו של המתלונן, ובכללן טענות כאילו גזר הדין הוא "שקרי" וכי יש בו "הנדסת תודעה", "נקמה ילדותית" ואמירות נוספות ברוח דומה. כמו כן, נחשף לטענות של המתלונן, כאילו "נחקר" על ידי 'הנציב' "באופן חסר תקדים", וכי הוא "היה בקשר" עם הנציב בנוגע לתלונה אותה הגיש. הדבר מצטרף ללשון הבוטה והמשתלחת בה נוסחו תלונותיו של המתלונן, ולפגיעה המתמשכת במערכת המשפט אותה אנו חווים לדברי הנשיא בעת הזו. במיוחד הדבר מצער מקום בו הדברים באים מפיו וממקלדתו של חבר כנסת מכהן, שנשא בעבר בתפקיד בכיר בפרקליטות המדינה. אם כך מתבטאים נבחרי הציבור, כותב הנשיא, מה לנו כי נלין על השיח האלים שפשה במקומותינו?

תגובות נוספות

67. במסגרת בירורה של התלונה נפגשתי עם 3 עורכות הדין שהופיעו בהליך מטעם המאשימה (שמן הראוי ששמן לא יפורסם וזאת בהתאם לסמכותי כקבוע בסעיף 23(ב) לחוק נציב תלונות הציבור על שופטים, התשס"ב- 2002 (להלן: "החוק"), והן יכוננו א', ב', ו-ג'), וכן עם עורכי הדין אלי פרי ועמית חדר מטעמו של פישר.

68. כמו כן התקבלו מן המאשימה תרשומות שנערכו על ידי מי מטעמה בשעת הדיונים שהתקיימו בהליך ביום 10.7.23 וביום 13.7.25. התרשומת המתייחסת לדיון שהתקיים ביום 10.7.23 נרשמה על ידי עו"ד ב', וזו המתייחסת לדיון שהתקיים ביום 13.7.25 נרשמה על ידי עו"ד ג'. לתרשומות אלה נוספו הערות של עו"ד א' לאמור באותן תרשומות. עו"ד ג' התייחסה, לבקשתי, להערות על התרשומת מיום 13.7.25.

69. המאשימה לא ערכה תרשומת כלשהי אשר לישיבת יום 23.7.25.

70. בתרשומת הדיון מיום 10.7.25, על ידי עו"ד ב', נרשמו דברי הנשיא כי "דווקא בגלל ש[פישר] הוא עו"ד חכם, הוא מבין. מה אתם מבקשים? אני לא עושה פרי רולינג" כשלכך השיב עו"ד פרי: "היינו בלא מעט תיקים כאלה. שביהמש יגיד אני לא שולח לכלא בתיק כזה". או אז אמר הנשיא, על פי התרשומת: "לא ראיתי את כתב האישום. אתה נמצא פה בבעיה. אני השופט של התיק אני לא מגשר. אני גם רוצה לומר, שבדיון .. צריך לברך על כל דבר. חכו לא הולכים הביתה. נו תשכנע אותי".

71. בין היתר נכתב באותה תרשומת מפי עו"ד חדר, כי "כתב האישום הוא כתב אישום דל ... אני חושב שביהמ"ש יכול לבוא ולומר, שאחרי מה שעברנו והגענו אליו, אחד הדברים שאפשר לתרגם את ההקלה מהעונש זה הגנה מן הצדק". לכך השיב הנשיא "לא צריך את בורוביץ יש לך את זה בהבניית הענישה ... יש בעיות קשות פה מבחינת הגנה מן הצדק. אני בגזר הדין, ואם אצטרך לנמק, יהיו כתובים פה דברים לא נעימים ... אני גם אגיד על חזקת אי תקינות שהיתה כאן". על הערת עו"ד חדר כי פישר שהה במעצר ובאיזוק השיב הנשיא "איזוק ארוך. אתה רוצה הבטחה. אני לא יכול להגיד בהכרח שזה לא יוביל למאסר בפועל. אני לא יודע לומר זאת ... אני מרשה לעצמי לתת פרומו, כי זה יהיה בגזר הדין ... תעשה לבד את החשבון. יש פסיקה שהגנה מן הצדק יכול להיות גם מחוץ למתחם לא רק על המתחם". לשאלת עו"ד חדר אם יכול הנשיא בגזר הדין להתייחס גם לעניין רשות המיסים המטריד את פישר ולעניין התליית רשיון עריכת הדין שלו השיב הנשיא: "אתם מסכימים שיש לכך השפעה דרסטית?". בהמשך, לאור דברי עו"ד חדר "לשכת עורכי הדין לא נגמר" השיב הנשיא: "בזה אני אעזור", וכן: "אני לא אתן התחייבות בפני פישר. מה שאני עכשיו אמרתי על כתב האישום, אתה הכנת טיעון כזה, יש כאן עוד מישהו שחושב את זה תדע". עם זאת הוסיף: "זה לא יעזור לפישר באישומים שיש לו סיכון .. רצית לשמוע דברים טובים? תשמע גם דברים קשים". וכן אמר הנשיא: "פסד אלמלח, זאת עוד קומה בתיק שלנו. לא אקרא לזה רעידת אדמה. גם לדעת המיעוט. פישר יודע את

זה. לא פחות מכולם. בגלל שהוא חכם. הוא יודע שהוא לא יקבל ממני התחייבות ... בזהירות המתחייבת אני רוצה לומר לו שצריך להבין את הסיכונים".

72. כן אמר הנשיא: "אמר [פישר – א"ק] פעם שמוכן להודות בכתב האישום כולו אם שניים נוספים יעמדו לדין. אני לא מתחייב, הוא אדם חכם, שישקלל. אני לא אעשה קיצורי דרך. אני לא אומר אמירה לפני הטיעונים ... יכתבו דברים בגזר הדין".

73. ובתקשורת ישיבת יום 13.7.25, שרשמה עו"ד ג' (לאחר שצויין שהתקיים שיח בעניין מצבו הרפואי של פישר) נאמר מפי עו"ד פרי: "היינו פה ביום חמישי, לאחר מכן שוחחתי עם פישר והיינו בקשר כל הסופ"ש, עד כניסת השבת ומצאתה, ביהמ"ש אמר דברים כשפישר לא היה פה, וחשוב שהוא ישמע את הדברים בעצמו ושביהמ"ש גם ישמע את פישר". ולכך השיב הנשיא: "אם המסר של יום חמישי עבר, פישר אינטליגנט, כל מה שאמרתי אמרתי לא בכדי, ועם זאת יש לנו מגבלות שאני לא יכול להגיד בצורה מפורשת. אני חושב שצריך להמשיך, יש כאן צורך לתת אוקיי ולהמשיך. יש הסכמה לפנייה לממונה ע"ש. לא יכולים להרחיב פה כי אנחנו בדלתיים סגורות. אפשר לקרוא בין השורות. שואל את פישר אם מה שנאמר בדיון ביום חמישי אלה דברים שמספקים אותו". והשיב פישר: "ממה שנאמר לי הסוגיה שנדונה היא הסוגיה של העונש בעיקר. הענין הוא שיש עוד הרבה דברים אחרים שצריך לתת להם מענה ... אדוני פעם אמר בשפת סתרים שתיים ושתיים. אני היום בארבע ... זה לא שכשדוני אמר שתיים אני הסכמתי, אני רק שאלתי אם ביום הדין אדוני יוכל להסביר לי למה שניים ולא אחד. אז היום אני עומד מול ארבע". והשיב הנשיא: "אני זוכר את זה, יש לי הרבה מה להגיד, אבל אנחנו פה בדיון בדלתיים סגורות. אנחנו רוצים להתקדם ואדוני יודע שכולנו עושים מאמצים לקדם. אני חושב, ולא רק אני חושב גם ההגנה חושבת מה שאמרתי שלמרות התחושה של אדוני, הכעס אנו לא במצב שאפשר לדבר על זה. אפשר לדבר על דברים אחרים, כמו למשל על העונש, למשל על העובדה שאין פה שום דבר כלכלי, כל העניינים הכלכליים ירדו, שזה מאוד מאוד חשוב, בעיקר העונש ... כמובן גם מה שאמרנו ביום חמישי, אמירה שלי שמופנית ללשכת עורכי הדין". והגיב פישר: "שמעתי, שהיא משמעותית מאוד", שאז אמר הנשיא: "אמירה שלי בקשר לטענות ההגנה מן הצדק בגזר הדין גם בנוגע לאישומים שירדו ... אבל אני חושב שזה לא ככה, אני חושב שאדוני חייב להבין ... אני בטוח במה שאני אומר, שעל הארבע או שתיים + שתיים או אחד + אחד אין מה לדבר".

74. עו"ד חדר הוסיף ואמר לנשיא: "אני יכול להגיד בקול מה דעתי וביהמש יגיב לזה. לדעתי גזר הדין שלך, בהיבט הגנה מן הצדק יכול להיות שזה יהיה בסיס לספר חדש, מה שייכתב בגזר הדין הזה יהיה פורץ דרך מבחינת ההגנה מן הצדק, גם במובן הכמותי גם במובן האיכותי וגם בתוצאה האופרטיבית", והנשיא השיב לו: "לא רק בתוכן גם בתוצאה".

75. עוד אמר פישר: "לבד מזה יש בעיה עצומה. הרי מה כבודו תמיד אומר ובצדק ... יש בעיה כבדה שלנו יש מענה חלקי יש שני גורמים שאיתם התנהלנו כאן - פרשת לובינסקי ופרשת ששון חי בבוץ". והשיב הנשיא: "אבל התייחסתי לזה מקודם אמרתי שהיות שנטענו טענות הגנה מן הצדק אני אוכל להתייחס לפרשיות האלה למרות שהן יורדות".

76. וכך התנהל המשך הדיאלוג בין פישר לבין הנשיא: "פישר: אני הבנתי אני שמעתי. אני משוכנע גם שכבודו גם יקשיב היטב לטיעונים של ההגנה מן הצדק כדי לראות מה חשוב לנו. אבל אני לא יודע ההנחה שעשינו את העסקה פה והולכים הביתה אינה נכונה כי אני צריך לדעת שהעסקה כוללת את היכולת שלי לעמוד מול בימ"ש האזרחי או מול הגורמים ההם ולומר להם שאין לתביעות האלה שום היתכנות".

77. ובהמשך אמר הנשיא: "זה לא יהיה כתוב כמו הכרעת דין, מאה עמודים ברמת העמקות, אלא בתוצאות, בסיכומים, אז במקום מאה עמודים עמוד אחד, וזה גם ברור שהקביעות יהיו. פישר: זה מה שאני שואל. הנשיא: הקביעות יהיו, אתן לאדוני דוגמא - נדרשת כך וכך להמתין בגלל לובינסקי. אם אני חושב שללובינסקי הייתה חובה על רשות החקירה מהרגע הראשון לקבל את כל המסמכים, אם היו רואים את כל המסמכים בוודאי שזה יקבל ביטוי. אותו דבר לגבי בוצן. גזר הדין לא נכתב אני אשמע טענות אני רק אומר שאני רגיש ופתוח לכל דבר אני אמרתי את זה התביעה נמצאת פה, הם שמעו את זה שמעו שאני אגיד דברים גם לגבי לשכת עורכי הדין, גם על דברים שמבחינתך ... אתה תצטרך לשכנע אותי".

78. וכן הוסיף פישר: "אני האדם היחידי שלא צריך לשאת במחיר לא אני הגשתי כתב אישום. הנשיא: חלילה, אדוני לא צריך לשלם את המחיר, אבל אשרינו שהגענו לכאן. חוץ מזה שאדוני גם אמר שעשית טעויות ... בהתנהלות, אני לא מדבר בהיבט הפלילי, אדוני אמר אולי הייתי צריך אולי בחקירה אם היית נותן מידע.

פישר: וודאי שעשיתי טעויות. הנשיא: אם אתה תודה אז זה יעלה רף מהטעויות, גם חלק מהן יקבלו ביטוי. אני מבין את התחושה הסובייקטיבית שלך, אני לא מקל בה ראש ... אבל אלה הסדרי טיעון. גם הסניגורים שלך חושבים, לכן הדבר הנכון הוא שתסמוך על כולנו, גם ההסדר הזה הוא אחרי חודשים ארוכים של עבודה".

ובהמשך – "פישר: צריך למצוא דרך כן לדבר על כמה דברים קונקרטיים, לא במובן הזה חס וחלילה של להביך את ביהמש עם התחייבויות או דברים מהסוג הזה, אבל כן להבין אם בית המשפט מכיר בחשיבות של הטענה המשפטית הזאת הוא לא חייב לי עכשיו ... אני אתן דוגמא הקלות הבלתי נסבלת שבה מחלקים היום תשעה חודשי עבודות שירות לא מקובלת עלי. מבחינתי זה לא ללכת הביתה אם אני יוצא מפה עם עוד תשעה חודשים כאלה פתרון רע מאד. שאלתי למה לא מתבקש להתחשב ברמה של אחד על אחד בימים שהייתי עצור, לא מעט ימים תוצאה של ... הנשיא: אני לא רוצה להגיע לזה. עו"ד חדר: כמובן גם אפשרות שבימש יגזור 9 חודשים, שלושה מהם מאסר בפועל שריצית ושישה חודשי ע"ש.

פישר: אני צריך שבימש יגיד את זה לא אתה. הנשיא: אנחנו דברנו על הדברים האלה, אתה יכול לקרוא בין השורות אתה יכול להבין".

ואמר הנשיא: "יש כאן פתיחות גדולה ביותר. אבל עדיין ניתן גזר דין, גזר הדין לא יהיה אפס. נקודת הפתיחה שהתחיל המשפט עם עשר שנות מאסר למי שהוא לא המחולל, ועכשיו התביעה מתחילה בשנה וחצי, זה ממש לא מובן מאליו. היא גם לא תתנגד לשלוח לממונה וזה גם לא מובן מאליו, זה אמירה ענקית. זה מדגים את הפתיחות הגדולה שיש כאן אירוע יוצא דופן וחד פעמי, ומה שהולך לקרות בגזר הדין זה אירוע גדול מאד. אדוני יכול לבחור שלא והכל בסדר, מחר יש דיון ואפשר להמשיך הוכחות".

בהמשך קיים הנשיא עם פישר שיח בשאלה אם יזכה אותו מעבירות שיימחקו מכתב האישום המתוקן. "פישר: הפרשות שלא נכללות בכתב האישום-האם בהכ"ד תהיה אמירה של כבודו שמדובר בזיכוי? הנשיא: איך אפשר? תשאל את התביעה איך אפשר. פישר: למה לא? עו"ד פרי: זה כמו חזרה מאישום. הנשיא: אם אפשר לדבר על זה בסדר פישר: זה חשוב לי מאד".

ובהמשך: "פישר: אתה מאיץ בי ואתה משאיר אותי עם מאה שאלות. הנשיא: רוצים לחשוב על זה ולהמשיך מחר? פישר: כן זה חכם כרגיל. הנשיא: פונה ל[עו"ד פרי] שיסכם בדלתיים פתוחות את הדיון הרפואי ו[המאשימה] תשיב".

התייחסות עו"ד א' לתלונה

79. עורכת הדין א' ציינה, כי היא לא נכחה באחת מהישיבות הרלוונטיות (מיום 23.7.25) ושהיא עצמה לא ערכה תרשומת של הישיבות. לעיתים התכתבה בדוא"ל עם פרקליט המדינה על התיק אך לא מצאה לעשות כן באשר לאותן ישיבות. לדבריה:

"בסופו של דבר לא ראיתי שום דבר בדיונים האלה שהוא דורש איזה שהוא משהו, שהוא לא חזרה על דברים שכבר נאמרו. אגב, לשני הצדדים. לנו נאמר שיש הגנה מן הצדק משמעותית מאוד, וזה יילקח בחשבון. וברור שהטענות של ההגנה שמורות, זה במסגרת הבניית הענישה, וגם במסגרת הפסיקה. טענות של ההגנה מן הצדק הן רלבנטיות לשלב הענישה. בית המשפט כלל לא הכיר מה בתוך ה... , מה בתוך ההסדר ומה לא. כי כאן חשוב להגיד. הטענות האלה ששם גובש ההסדר הן ממש לא נכונות. המתווה להסדר גובש ביולי, היתה ישיבה של צוות ההגנה אצל פרקליט המדינה..."

80. לדבריה, הנשיא אמר לסניגורים: "אתם גם לא בלי סיכונים".

81. לשאלה האם עלה מן הדיונים בבית המשפט "סאבטקסט" לפיו פישר לא היה מודה בהסדר הטיעון אלא אם היה מבין שלא ירצה מאסר בפועל השיבה: "אני לא מקבלת את זה. אני חושבת שבית המשפט אמר דברים לכאן ולכאן. הוא גם אמר לא, הוא אמר 'תראו, הדברים שקרו פה הם דברים בלתי רגילים, פסק דין של טל אלמלח מחוויר לעומת הדבר הזה. אז אתה יכול, אז הדברים האלה שמורים לך. מצד שאני אני גם לא אומר לך מה יהיה, לא תקבל פה pre-ruling'. הוא אמר את זה, 'לא תקבל את ה - '... הוא גם אמר יותר מזה, הוא גם אמר 'מצד שני גם עשית טעויות, ולכן כל מה שהיה בדיונים האלה זה', הדיון תזכורות לא נועד גם שבית המשפט ישמש כמגשר או יסייע לצדדים". וכן: "בית המשפט פנה לצדדים, הוא אמר לצדדים את הדבר הזה: 'כל מה שהתגלה פה יקבל ביטוי, אבל אתם לא חפים, ויש סיכונים, ואני לא יכול להגיד לכם מה יהיה גזר הדין. אבל [נ]שמעו פה וקרו פה דברים שלא נראו באף תיק". כן הוסיפה, כי אין בידה לקבל את ההנחה שפישר הסכים להסדר הטיעון כי הוא ידע כיצד ייגזר דינו על ידי הנשיא. וכן אמרה, כי לשיטתה "לא קרה ב[שלושת דיוני התזכורת] משהו שגרם ל[פישר] להודות". הדיונים האלה לא היו

"המהלך המסיים". לשיטתה, "לא היתה פה בעיני חריגה ממה שהו שכל שופט אחר היה עושה".

82. לדברי עו"ד א', הנשיא לא הגיב לדברי טרוניה שהשמיע פישר בדיון, מדוע הוא צריך לקבל 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ולא 6 אך אמר, כי שהותו במעצר ובאיוזוק אלקטרוני הינם "דברים שיילקחו בחשבון".

83. עוד לדבריה, כאשר אחד הסניגורים ביקש להראות לנשיא את פרטי ההצעה להסדר טיעון שנדונה בין בעלי הדין השיב לו הנשיא: "אתה לא תראה לי כלום, אתה לא תראה לי דבר".

84. כמו כן הנשיא לא הגיב לדברי הסניגורים, כי לעניות דעתם "התיק צריך להסתיים כאן" בלי הגשת ערעור מצדה של המאשימה על גזר הדין לכשיינתן.

85. לגבי התייחסותו של הנשיא לתיקים נוספים שעניינם הטריד את פישר, אמר לו הנשיא, לדברי עו"ד א': "אני אתייחס גם לעניין, אם אתה רוצה אני גם אתייחס לעניין". לעניות דעתה, "אני לא חושבת שבית המשפט חרג פה באופן מיוחד".

86. בישיבת התזכורת הראשונה, שהתקיימה ביום חמישי 10.7.25 ובה לא נכח פישר, אמרו לדבריה הסניגורים, שהם מבקשים שפישר "יבוא לפה" ולכך השיב הנשיא: "בסדר. אז אתם תעבירו לו את המסרים, את ההערות שאתם מכירים, שכל ההערות עומדות". ישיבת ההמשך ליום ראשון 13.7.25 נקבעה "כדי שבית המשפט יאמר לרונאל פישר 'כל הטענות שלך על הגנה מן הצדק, הדברים פה נשמרים', כל הדברים שאמרתי, כל ההערות לאורך כל השנים".

87. עו"ד א' "שמעה שמועה" לפיה פישר התבטא בבית המשפט, שיהיה מוכן להיכנס לבית האסורים ביחד עם המתלונן ושרצר, אך היא "לא ראתה אף פעם" את הדבר וכן לא שמעה את הנשיא חוזר על כך.

88. אשר לטענת התמשכות ההליכים, עדותו של המתלונן בבית המשפט התארכה מאוד "הרבה בגלל שכאילו היה מאוד קשה לתאם איתו מועדים. בשביל מה צריך? כן, זה בית משפט מאוד סבלן, לא בדיונים האלה, בכלל, סבלן מאוד, מאוד מאוד, אבל מה לעשות? רטרופקטיבית, חוסר האוטומציה שלו והסבלנות הזאת

שלו, מנעה משפט עוול". בין חקירתו הראשית לחקירתו הנגדית של מלכה היתה הפסקה בת שנה, בשל "בקשה 74 על תוצרי הטלפון, שהתביעה לא מקיימת".

התייחסות עו"ד ב' לתלונה

89. לדברי עורכת הדין ב', לא נערכו על ידי המאשימה תרשומות של 3 הישיבות הרלוונטיות.

90. בישיבת יום 13.7.25 בה הוצא עיתונאי מן האולם, דובר במצבו הרפואי של פישר, אך העיתונאי לא הוחזר לדיון לאחר מכן. הדיון לדבריה לא היה ארוך, כ 40 דקות.

91. לשאלה מדוע אין תיעוד מפורט בפרוטוקולי הדיונים אודות מה שקרה באותן ישיבות השיבה: "אם היה תרשומות הייתי זוכרת".

92. לדבריה, הנשיא לא נתן התחייבות כלשהי לפישר.

93. לא זכורה לה התבטאות של הנשיא אשר לכך שפישר יכנס לבית האסורים ביחד עם המתלונן ושרצר.

התייחסות עו"ד ג' לתלונה

94. עו"ד ג' נכחה ב-2 מתוך 3 הישיבות הרלוונטיות.

95. בישיבה שהתקיימה ביום 10.7.25 נכחו 3 הפרקליטות ובהן היא. לדבריה, עו"ד פרי עדכן את בית המשפט שפישר הודיע לו שלא יתייצב לדיון בשל מחלתו והדיון התקיים בהעדרו. עו"ד פרי סיפר לנשיא כי קיבל מהמאשימה טיוטה של כתב אישום מתוקן במסגרת מגעים להסדר טיעון. הישיבה ארכה כשעה או כשעה ומחצה, והתקיים בה שיח בלתי פורמלי מחוץ לפרוטוקול. הסניגורים הציגו בפני הנשיא את הקושי של פישר לקבל את הצעת המאשימה להסדר וכי בידם יהיה לשכנעו לעשות כן אך ורק אם ידע, שלא יישלח למאסר בפועל. לשאלת הנשיא השיבה עו"ד א', כי הסדר הטיעון המוצע אינו כולל הסכמה לעניין העונש. משנשאלו מה תהא עמדתה העונשית של המאשימה השיבה עו"ד א', כי עמדתה היא למאסר לריצוי בפועל. או אז שאל הנשיא את תקופת המאסר לה תטען המאשימה ועו"ד א' השיבה לו, כי אין בידה לומר וכי הסדר הטיעון יוצג לבית המשפט כששני הצדדים חופשים בטיעוניהם בעניין העונש. הנשיא הוסיף וביקש מעו"ד א' לנקוט בסדר גודל של תקופת המאסר

לה תטען המאשימה והיא השיבה כ-18 חודשי מאסר. לדבריה, המאשימה לא תפתיע את ההגנה, ועל כך אמר הנשיא, כי הדבר ראוי להערכה וכי "הרבה דברים פה ראויים להערכה". עו"ד פרי ציין בפני הנשיא, כי הוא מוטרד שמא תגיש המאשימה ערעור על גזר הדין אם בית המשפט יגזור על פישור מאסר לריצוי בעבודות שירות בלבד והוסיף: "אני צריך וודאות לפישור". או אז שאל הנשיא, האם פרקליט המחוז שסיים לאחרונה את תפקידו "נתן לכם איזושהי התחייבות לערעור" ונענה בשלילה. הנשיא שאל את הצדדים: "מה אתם רוצים ממני, מה אתם מבקשים ממני?" לכך השיבה עו"ד א' כי עמדת המאשימה היא למאסר בפועל ועו"ד פרי השיב, כי ינסה לשכנע את בית המשפט להשית על פישור מאסר לריצוי בעבודות שירות.

96. לדברי עו"ד ג', הנשיא אמר לצדדים: "תקשיבו, [פישור] הוא עורך דין, הוא חכם. מה אתם רוצים ממני? אני לא אעשה לכם פה", כשלכך השיב עו"ד פרי: "וראי שכן, אתה יכול לעשות, שופטים עושים את זה, זה מקובל" כשהוא אף מציין את שמם של מספר שופטים שדנים בהליכים פליליים ולדבריו כך הם נוהגים. לדבריו, גם שופט שאינו מגשר פלילי בהליך יכול לומר לנאשם בתיק הנדון בפניו, כי לא יישלח למאסר לריצוי בפועל. ואולם הנשיא ציין, כי גם אם יסכימו הצדדים להראות לו את טיוטת כתב האישום המתוקן הדבר לא יועיל, שכן הוא אינו שופט מגשר בהליך אלא השופט שדן בו, וכי עו"ד פרי מצוי בתוך "מעגל שוטה". כשאמר עו"ד חדר, כי יש לסיים את ההליך השיב לו הנשיא: "חכו, לא הלכנו. תשכנעו אותי". וכן אמר הנשיא: "עוד ייצא שהיה דיון מחוץ לפרוטוקול. תיאורטית יכול היה לשבת פה מישהו באולם". לכך השיב עו"ד עמית: "[פישור] חולה, כאילו אז היינו מקסימום אולי להיכנס ללשכה של אדוני". ולכך השיב הנשיא "משהו כזה": "אולי, אולי סגירת דלתים אבל כאילו כל דבר כאילו, צריך לברך על כל מה שנאמר".

97. לדברי עו"ד ג', כמו הסניגורים גם עו"ד א' אמרה לבית המשפט, כי "הסאגה הזאת צריכה להסתיים פה", וכי זו עמדתה המקצועית.

98. כאשר הסניגורים דיברו על ההגנה מן הצדק העיר הנשיא "יש [לכם] גם את הבניית הענישה".

99. וכן לדבריה –

"כשאלתי דיבר על ההגנה מן הצדק אז פה השופט אמר, "כן, בהגנה מן הצדק יש פה, פה אני כן, אלה דברים שאני כן יכול להגיב". פה הוא אמר אפילו "אני יכול לתת פרטמו. אני הולך ל-, אני הולך לכתוב דברים בהגנה מן הצדק" ואז

הוא אמר "חשבתם על זה", ככה הוא עלה איזשהו, איזושהי מחשבה שלו, "שעזר המדינה מסר דברים וקיבל חיסיון שימוש וכתב האישום, וכתב האישום הוגש גם נגדו. כלומר הוא נאשם ולא עד תביעה, חשבתם על זה? על זה, אני הולך לכתוב את זה. חשבתם על זה?" הוא לא חשב על זה. ועוד הוא הביא דברים מהתיק, זה שהתביעה לא יודעת להגיד מהן טובות ההנאה שניתנו לעד המדינה. שוב, אני חוזרת להתחלה. יש פה קשיים לא מבוטלים בתיק. זה לא עניין שלכם, רק יש רקע לעניין. הוא אמר, "אני, אני, אני עדיין, אני לא, לא אומר, לא יודע אם זה יביא לכך שיהיה מאסר בפועל וגם לא לא. אני, תעשו את החשבון לבד. אני, אני אומר שיש הרבה דברים של הגנה מן הצדק" ואז הוא המשיך להביא עוד דברים של הגנה מן הצדק שהם מהתיק. נייר צהוב, איזשהו מסמך הבנות שנעלם ו-, והוא אמר "היה פה גם", ואז עמית חדר אמר, הוא הזכיר גם שיש איזוק, אז השופט אמר "נכון, היה פה גם איזוק" והוא אמר שלפי פסק הדין גזר הדין של פרשת הרבנים ... כן. בית המשפט העליון, אחד השופטים קבע שם שגם ההגנה מן הצדק יכולה להשפיע על, מחוץ למתחם, לא רק בתוך המתחם והוא אמר, אני, שוב, אני עדיין, אני לא, הוא אמר "אני לא אומר מה, אני לא אומר מה, מה הולך להיות, איך זה ישפיע, מה זה. אבל יש פה", הוא התייחס לדברים של הגנה מן הצדק. הוא אמר גם, "יש, המדינה פה ב-, דנו בזמנו לעשר שנים עבור ערן מלכה ופה המדינה טוענת לאחד וחצי. כלומר אותי לימדו שעשר על פי אחד וחצי, תעשו את החשבון לבד". אמר, "ועדיין", משהו כמו שפישר לא התלהב, יש גם סיכונים, יש לו גם סיכונים. הוא אמר, "לאלי יש פרשה, יש פרשה אחד ש-, שאתה אמרת", שאלי אמר שיש בה ראיות, מישהו זרק שזה פרשת חסן, אלי אמר, "אמרת שזה ראיות שאני צריך להתמודד איתן, לא שיש ראיות", סובל אמר לו "אתה אמרת שיש ראיות" ואז עמית חדר אמר שבחסן נשאר, בהוראות החיקוק, ניסיון לתיווך לשוחד ושיבוש. הם אמרו שהמרמה ירדה אז סובל אמר "ניסיון לתיווך לשוחד, תעשו את החשבון לבד. תחשבו לבד" ואז הוא הביא עוד דברים, שלא לדבר על זה שברטל שייצג את ערן מלכה בזמנו חזר ואמר מיד שהוא ניהל משא ומתן עם משה סעדה. כלומר הוא התחיל להזכיר איך, כל מיני פרטים של דוגמאות מהתיק שהולכות להיכנס להגנה מן הצדק והוא אמר "זה אני כן יכול להגיד", אמר "תנו לי לשחרר, תנו לי לשחרר. זה, אני אתן לכם פרומו. ייכנסו פה, תהיה התייחסות להגנה מן הצדק".

100. עו"ד ג' ציינה, כאמור, כי למיטב זיכרונה הנשיא אמר "אני אתן לכם פרומו" אבל היא לדבריה "לא יכולה לחתום על זה" מאחר שהיא לא ערכה תרשומת לגבי דיון זה. והמשיכה עו"ד ג' לתאר את דברי הנשיא –

"אני לא יודע לתרגם את זה, לא יודע מה המשמעות, לתרגם את זה אם זה יוביל מאסר בפועל, אם זה לא יוביל למאסר בפועל או לא. אני", ונתן דוגמאות של הגנה מן הצדק כפי שאמרתי ואז [עו"ד א] אמרה שצריך עוד, זה לא, אנחנו צריכים עוד לעדכן גם, יש בתיק גם שני סוגים של נפגעי עבירות, אלון חסן ולובינסקי. לובינסקי, זה גם אישום בכתב האישום, שהוא זה שהניע את כל החקירה נגד פישר והלקוח שלו. ו-, סליחה. אפשר לפנות אליהם ככל שהכתב האיש-, ככל שההסדר יתגבש ואז הם אמרו שגם להם יש עוד עניינים, ההגנה. יש את לשכת עורכי הדין, רישיון של עריכת הדין של רונאל והשומה האזרחית. אז השופט אמר שלגבי הרישיון, הוא אמר שהוא יעזור בזה. הרישיון

מותלה כבר 12 שנים, זה זמן משמעותי. הוא אמר, הוא אמר הרישיון מותלה כבר 12 שנים. יעזור בזה".

101. במענה לשאלתי הבהירה עו"ד ג', כי הנשיא התכוון כי יעזור בזה "בגזר הדין".

102. והוסיפה ותיארה עו"ד ג' –

"לגבי השומה, הוא אמר, "אני לא אתן לכם להתעכב על השומה. כל אישומי המס, היו גם אישומי מס" ... היו אישורי מס בכתב האישום כי הם נגזרות של חלק מהאישומים. אז הוא אמר, "פה אני לא אתן לכם ל-", הוא אמר להם, "אני לא אתן לכם להתעכב עם זה". אז עמית חדר ואלי אמרו, "אנחנו במקביל פועלים פה גם מול ה-, זה לא אנחנו, השומה אזרחית זה פרקליטות" ... "אזרחית". "אנחנו פועלים במקביל מולם" ואז אלי, הם אמרו, הסנגורים אמרו שיש גם את העניינים של, יש תביעות אזרחיות, שתי תביעות אזרחיות נגד רונאל. אני לא יודעת להגיד בדיוק מה הסטטוס שלהן אבל הן, הן היו שלובינסקי הגיש נגדו ו-, לובינסקי ואגודת החקלאים שהייתה איתו באותה תקופה ועוד אחד בשם ששון חי בוצ'ן. בוצ'ן זה גם אחד האישומים בכתב האישום, הוא עד מדינה בתיק וממש ערב העדות שלו בבית המשפט אצלנו הוא הגיש תביעה אזרחית נגד רונאל פישר. אז השופט, עכשיו, שתי הפרשיות האלה, לובינסקי ובוצ'ן, ירדו מכתב האישום המתוקן. ואז אלי אמר, "אנחנו צריכים פה, אנחנו גם, יש לנו בעיה גם עם הדברים האלה" ואז השיח היה, השופט אמר שגם בזה, הוא אמר, עמית חדר אמר על הגנה מן הצדק, "גם בזה תטענו בפניי, גם בזה אני אוכל, אני אוכל להתייחס לפרשיות האלה על אף שהן יורדות במסגרת טיעונים של הגנה מן הצדק". אז הוא אמר, השופט אמר, "דווקא בגלל ש-", הוא דיבר על פסק דין אלמלח שניתן גם לאחרונה יחסית בעליון שהוא, ביטלו שם, זיכו שם מטעמים של הגנה מן הצדק בגלל איזושהי בדיקה שלא הובאה, שהגיעה באיחור, התגלתה להגנה באיחור. השופט אמר, "יש גם את אלמלח, זה רעידת אדמה. גם לפי דעת המיעוט, פישר יודע את זה לא פחות מכולנו". כלומר דווקא, דווקא בגלל שהוא חכם "אני לא אתן התחייבות. כלומר אני לא אתן התחייבות, אני לא אתן התחייבות". ואז הוא אמר לאלי שהוא צריך להביא את רונאל פישר ואלי אמר שהוא יביא אותו. אמרו שיעדכנו את ה-, את בית המשפט מתי ואז היה, ואז היה דיון הבא".

103. למיטב זכרונה של עו"ד ג', עו"ד ב' היא זו אשר ערכה תרשומת לגבי הישיבה אודותיה תיארה את הדברים לעיל.

104. לדברי עו"ד ג', ישיבה זו ארכה כשעה או פחות מכך, אולי שלושת רבעי השעה או 50 דקות.

105. אשר לשיבת יום 13.7.25 מסרה עו"ד ג', כי לדיון התייצב עיתונאי אך הוא התבקש על ידי הנשיא לצאת מן האולם כשעו"ד פרי החל לדבר על עניינים רפואיים של פישר. לאחר סיום השיח בעניין הרפואי אמר עו"ד פרי, כי פישר התייצב לשיבה "לשמוע מבית המשפט וגם להשמיע דברים". לדבריה –

"השופט אמר 'פישר אינטליגנט, אני אמרתי, ביום חמישי אמרתי דברים ומה שאמרתי אמרתי לא בכדי. אבל עם זאת, אני, אנחנו, יש לנו מגבלות, אני לא יכול להגיד את הדברים בצורה מפורשת. צריך להתקדם, יש פה הסכמה לשלוח לממונה ועדיין אנחנו לא יכולים להרחיב בגלל דלתיים סגורות אבל אפשר לקרוא בין השורות", זה מה שהוא אמר. ואז הוא אמר לו, "שמעת את הדברים שנאמרו פה ביום חמישי, הם מספקים אותך?" הוא שאל את פישר ... ואז רונאל אמר, "הדברים", זה בעיקר מתייחס, הבנתי שדובר, זה מתייחס בעיקר לעונש. אז הוא אומר, "אני", הוא אמר, "התפיסה שלי של לקבל את הכול ככזה ראה וקדש היא לא מקובלת עליי. יש לי הערות חשובות". כי זה היה בכתב האישום המתוקן. אז הוא אמר לשופט, "בעבר אתה אמרת", השופט אמר לו, ארבע, ארבע, כשיברו, דובר על פרשות שיש לו, שאולי יש סיכוי ש-, פרשות שבמסגרת השיחות על הס- , מתווה להסדר טיעון אז הוא אמר, "אמרת ארבע, ארבע, שתיים, שתיים. אני קיוויתי שביום הדין השופט יגיד לי למה שתיים ולא אחת. אבל היום אני נמצא מול ארבע, לא מול אחת". והשופט אמר לו "אני זוכר את זה ואנחנו לא נוכל להרחיב, אנחנו פה בדלתיים סגורות. לא נוכל להרחיב, לא נוכל, אי אפשר לדבר על זה".

106. וממשיכה עו"ד ג' ומתארת, כי הנשיא אמר לפישר –

"ואז השופט אמר לו, 'אני יכול להבין את הכעס' ואז רונאל אמר 'לא כעס', הוא אמר 'אני מבין שהבאת למשפט, אני מקבל את זה שזה לא למשא ומתן'. השופט אמר לו 'מה זאת אומרת לא למשא ומתן? אנחנו במשא ומתן ארוך'. אז השופט אמר לו, 'זה גם לא נצרך לדבר על זה, לא נצרך. לא צריך לדבר על זה', השופט אמר לו 'אפשר לדבר על עניינים אחרים כמו על עניין ה-, למשל העונש. כל העניינים הכלכליים ירדו', ... הוא אמר 'אפשר לדבר על עניינים אחרים, לא על עניין העונש' ... המשיך ואמר, 'למשל העניינים הכלכליים, הם ירדו מכתב האישום. יש אמירה שנאמרה ביום חמישי, אמירה לגבי לשכת עורכי הדין' אז רונאל אמר 'כן, זו אמירה משמעותית' ועוד דבר, השופט אמר, 'גם תהיה התייחסות להגנה במסגרת הגנה מן הצדק. גם לפרשיות שיורדות' ואז שוב אמר 'לא נצרך לדבר על ה-', 'על מה שרונאל רצה לדבר. ואז רונאל אמר שיש לו בעיה, שזה הציבור, הוא צריך להתמודד עם הציבור, הוא צריך אחר כך להתפרנס. אז השופט אמר לו שבגזר הדין יאמרו דברים ואז רונאל אמר, שאל 'איך אני יכול לשקול אם אני לא, אם אני לא יודע מה יהיה?' ואז עמית חדר אמר, הוא אמר לו, 'אני אגיד, אני אגיד את הדברים בקול, אני אגיד את הדברים בקול', משהו כמו 'בית משפט יגיב', משהו כזה. אמר לו 'גזר הדין שלך הולך להיות בסיס לכתיבת ספר חדש מבחינת הגנה מן הצדק. זה יהיה פורץ דרך. זה פורץ דרך גם בהיבט הכמותי, גם בהיבט האיכותי, גם בתוצאה האופרטיבית'. ואז סובל אמר 'לא רק בתוכן, גם בתוצאה'. ואז הוא אמר שהוא הולך להתייחס ל-, ... לסיפור של לובינסקי כי לובינסקי במהלך החקירה הראשית שלו, במהלך החקירה הראשית של רונאל הוא הביא כל מיני מסמכים, שמאחד מהם עלה ש-, זה בהמשך ל-, הוא הביא מסמכים של תכתובות שלו מלובינסקי. מאחד מהם עלה שבהמשך להתכתבות הקודמת, משהו כזה. אז, והוא לא הביא את

ההתכתבות הקודמת, לובינסקי, אז פשוט אין לי איך להתייחס לזה. אז רונאל אמר שיש פה עניינים גם של לובינסקי וגם של בוצ'ן ואז עמית חדר אמר, "אני ישבתי עם אלי, אנחנו דיברנו על הדברים האלה. זה דברים שנוגעים להתנהלות, דרך התנהלות של אותם אנשים, ולמהימנות שלהם, למהימנות שלהם". אז סובל, לא, רונאל אמר, שאל את עמית, "אתה רואה את בית משפט מתייחס לקביעות מהימנות?" אז סובל אמר, "כן, יהיו קביעות. יהיו קביעות". ואז הוא נתן לו דוגמה. אז השופט אמר לו, אני שואל, יהיו קביעות?" יהיו קביעות. ואז השופט נתן לו דוגמה מהסיפור, מהפרשה של לובינסקי ... אז הוא אמר, "את זה כבר ראיתי". לגבי ששון חי, בוצ'ן, תטענו, תטען בפניי, תשכנעו אותי. אלי פרי אמר שהוא הולך לידון בדיון, משהו כמו ארבעה ימים לעונש אז תשכנעו אותי". סובל אמר שיש פה, אמר, "אני רגיש ופתוח לשמוע, לשמוע דברים. גזר הדין לא נכתב עדיין. אני רגיש ופתוח לשמוע את הדברים, תשכנע אותי" ואז עמית אמר, "אנחנו נבנה את הטיעון באופן שבית משפט יוכל להתייחס לכל נקודה שתוכל לעזור לנו". ואז היה כזה שיח בין רונאל לעמית ואז, רונאל לעמית, בית משפט ואז רונאל אמר "אני לא צריך לשמוע את זה ממך", מה שהוא כמו-, אני לא צריך ללמוד את זה ממך" סובל אמר, "הקביעות יהיו", זאת אומרת קביעות מהימנות. בשתי הפרשיות האלה שירדו. ואז, הוא אמר משהו כמו, "אתה צריך לסמוך על כולנו" ... ואז רונאל אמר, דיברנו על הציבור. ואז רונאל אמר, כאילו הוא העלה עוד דבר. הוא אמר, "יש, אני לא רוצה להביך את בית משפט עם התחייבויות או משהו בסגנון אבל יש איזו סוגיה משפטית שמטרידה אותי. אתה לא חייב להגיד לי, לענות לי" או משהו כזה ואז הוא אמר, עמית שאל אותו "למה אתה מתכוון?" הוא אמר "הקלות הבלתי נסבלת שמחלקים תשעה חודשי עבודות שירות". ואז עמית אמר, עמית חדר, שאפשר ש-, שבית משפט יכול לתת תשעה חודשים, שלושה מהם זה הזמן מעצר שהוא היה ועוד שישה חודשים של עבודות שירות. ורונאל אמר משהו כמו "אני לא צריך לשמוע את זה ממך. לא עוזר לי שאתה אומר לי את זה, אני צריך לשמוע את זה" ... ואז השופט אמר, "דיברנו על זה. דיברנו על זה. אתה יכול לקרוא בין השורות. דיברנו על זה, אתה יכול לקרוא בין השורות". ואז הוא אמר, הוא אמר, "גזר הדין עוד לא ניתן. לא, לא נכתב". הוא אמר "זה, יש פה, יש פתיחות מאוד גדולה. יש פתיחות לשמוע, גם התביעה תטען במקום העשר, הטיעון שמתחיל במקום עשר שנים לשנה וחצי והסכמה לשלוח", ... "לממונה. יש פה פתיחות גדולה מתוך הבנה שזה אירוע יוצא דופן, חד פעמי", משהו כזה. כאילו אני לא מצטטת, זה, הוא אמר לו "מה שהולך לקרות בגזר הדין הולך להיות אירוע מאוד גדול, גדול מאוד".

107. לדברי עו"ד ג' -

"רונאל אמר שיש לו עוד הרבה מאוד שאלות והשופט רצה ל-, לסיים את הדיון הזה בדלתיים סגורות והוא אמר, "עכשיו אני", פישר התעצבן, הוא צעק "מה, אתה משאיר אותי עם הרבה מאוד שאלות" אז השופט אמר "אפשר להמשיך מחר". משפט חכם כרגיל, ואז השופט אמר שיכניסו את הכתב ו[עו"ד א'] ואלי התייחסו למה שהיה ואז הכתב נכנס".

108. וממשיכה עו"ד ג' לתאר כי בתום הדיון הלא פורמאלי העיתונאי הורשה לשוב ולהיכנס לאולם, ואז נרשם בפרוטוקול, כי התקיים דיון בעניין מצבו הרפואי של פישר וכי במהלך הדיון העלו הצדדים נקודות הנוגעות להידברות ביניהם. ואולם לדברי עו"ד ג', השיח באולם בעניין מצבו הרפואי של פישר היה למעשה קצר ביותר,

"משהו קצר", "אולי משפט", וכי למעשה רובו של הדיון התייחס לשיח שבין הצדדים ובית המשפט כמתואר על ידה לעיל.

109. לא זכור לעו"ד ג' כמה זמן ארך הדיון בישיבה זו, יתכן לדבריה כי נמשך כשעה. היא ערכה תרשומת לגבי ישיבה זו בזמן הדיון, ולזיכרונה כך עשתה גם עו"ד ב'. עו"ד ג' מציינת, כי היא נוהגת לערוך תרשומת באופן נרחב יותר מעו"ד ב' ולפרט את הדברים הנאמרים באולם.

110. אשר להערתה של עו"ד א', לפיה התרשומת שערכה אשר לישיבת יום 13.7.25 הייתה חסרה בכמה עניינים, השיבה עו"ד ג', כי אמנם אין מדובר בתמליל של כל קורות הדיון ואולם התרשומת מפרטת בהרחבה את רוב הדברים וכי מה שמצאה לתעד בתרשומת אכן נאמר באולם.

111. לדברי עו"ד ג', כשאמר הנשיא לפישר, כי הוא "אינטליגנט" וכי הוא "יכול לקרוא בין השורות" דברים שבית המשפט רמז להם אבל אינו יכול לומר לו במפורש, כיוון הנשיא לדברים שנאמרו בישיבת יום 10.7.25. היא הפנתה לדברים שלדבריה אמר הנשיא בישיבת יום 10.7.25: "אני לא יודע אם זה יוביל למאסר בפועל או לא, אבל הוא חכם והוא יבין לבד", כשהוא מתכוון לפישר.

112. לדברי עו"ד ג', כשקראה בגזר דינו של פישר, כי הנשיא כתב "בעניין אחרון זה, אציין מבלי לחוות דעה, כי מלכה, שחלקו העברייני גדול לאין שיעור מחלקו של פישר, בהינתן השוני הרב בהיקף ההרשעות, עתיד לקבל בחזרה את רישיון עריכת הדין במועד שנקבע בהסכמה בינו ובין לשכת עורכי הדין", הרי ש"לא צריך להגיד יותר" לדבריה, בהקשר דברי הנשיא לפישר בעניין רישיון עריכת הדין שלו.

113. לדברי עו"ד ג', בישיבות בהן נכחה לא ניתנה התחייבות של המאשימה שלא להגיש ערעור על גזר הדין לכשיינתן.

114. עו"ד ג' מאשרת את התבטאותו של פישר, כי יכנס לבית האסורים ביחד עם המתלונן ושרצר. יכול להיות, לדבריה, כי הנשיא הזכיר לפישר את אמירתו זו באחד הדיונים.

115. אשר להתמשכות ההליכים מציינת עו"ד ג', כי אף שהנשיא קבע תחילה שיתקיימו בהליך 3 דיונים בשבוע, כך לא ארע, אלא התקיימו 2 דיונים בשבוע, ואף זאת לא בכל תקופת ההליך. כמו כן התגלו חומרי חקירה רבים חדשים. הנשיא אף אישר, לשיטתה, לסניגורים חקירות נגדיות ארוכות מדי, הרבה מעבר למקובל. לדבריה: "לתחושת אפסר היה לעשות את זה [את ההליך – א"ק] הרבה יותר מהר ... הרבה יותר מהר. הרבה יותר מהר".

התייחסות עו"ד אלי פרי לתלונה

116. לדברי עו"ד פרי, אין בידו לזכור במדויק את קורות הדיון מיום 10.7.25 וכמה זמן ארך הדיון. מעולם הנשיא לא ציין את עמדתו העונשית אבל יכול להיות שהוא התעניין בעמדות הצדדים בעניין זה.

117. אשר לשיבת יום 13.7.25, זכור לעו"ד פרי, כי ביקש שעיתונאי שהגיע לדיון יצא מן האולם, שכן בדעתו לשתף את בית המשפט בדברים אודות מצבו הבריאותי של פישר. כאשר הדיון גלש למחוזות אחרים מלבד המצב הרפואי (והדבר קרה לדברי עו"ד פרי די מהר), התבטא הנשיא כי הצדדים "גולשים" וכי יש להחזיר את העיתונאי לאולם ולדיון בדלתיים פתוחות, אך לא זכור לו אם הדלתיים נפתחו ואם העיתונאי אכן הוחזר לאולם אם לאו.

118. עו"ד פרי מסכים, שהיה נוח לסניגורים, כי השיח באולמו של הנשיא בעניין המשא ומתן בין הצדדים יהיה גלוי לאוזני המאשימה בלבד.

119. לדברי עו"ד פרי, הנשיא לא הבטיח לפישר דבר ולא זכור לו, כי הנשיא אמר לפישר "תהיה חכם, תעשה חשבון לבד". חשוב היה לדברי עו"ד פרי, מבחינת הסניגורים, שפישר "יפרוק את מה שיש לו" ועל ליבכו בפני הנשיא. יש להניח, כי אם הדיונים בעניין זה היו פתוחים בפני עיתונאים ולא רק בנוכחות בעלי הדין, לא היה עושה כך פישר. חשוב היה גם שפישר שמע את עמדת המאשימה באותם דיונים מפיה.

120. זכור לעו"ד פרי, אף כי אינו יודע באיזו ישיבה היה הדבר, כי פישר אמר לנשיא שחשוב לו שיזוכה מן העבירות שיושמטו מכתב האישום המתוקן.

121. לא זכור לעו"ד פרי, אם התקיים בפני הנשיא שיח בנושא התביעות האזרחיות או רישיון עריכת הדין של פישר, ולא זכור לו שהנשיא אמר לפישר, שבידו לעזור לו בכך. יכול להיות, כדבריו, שפישר העלה את הדברים בפני הנשיא אך לא זכורה לו תגובת הנשיא לכך.

122. גם לדיון בו הוצג לבסוף הסדר הטיעון ופישר הודה בכתב אישום מתוקן איחר פישר להתייצב וההודאה לא הייתה קלה עבורו. גם לאחר ש"פרק" פישר את אשר על ליבו בפני הנשיא בדיונים הקודמים, היה שרוי פישר לדבריו בתחושת תסכול אף כי הוא מכבד מאוד את הנשיא.

123. זכור לעו"ד פרי, כי לפני שנים רבות אמר פישר לנשיא, כי יהיה מוכן להיכנס לבית האסורים יחד עם המתלונן ושרצר. לא זכור לעו"ד פרי אם הנשיא חזר על הדברים.

124. אשר למנעד האפשרי שבין התנהגותו של שופט מגשר ובין שופט הדן בהליך ואינו מתבטא עליו לגופו, לדברי עו"ד פרי מצוי היה הנשיא באופן מובהק בצד הקרוב לזה של שופט הדן בהליך.

125. אשר להתמשכות ההליכים ביקש עו"ד פרי להדגיש, כי מדובר בתיק מורכב שנסמך על עדותם של עדים רבים. במהלך העדויות התגלו דברים רבים והיה צורך להגיש בקשות לבית המשפט לקבלת חומרי חקירה. גם חילופי הסניגורים בייצוגו של פישר האריכו את ההליך. עם זאת, לטעמו של עו"ד פרי, התיק התנהל על ידי הנשיא באופן יעיל.

התייחסות עו"ד עמית חדר לתלונה

126. לדברי עו"ד חדר, ההליך נשוא התיק התמשך מאחר ש"כל הזמן היו בתיק הזה תגליות", התגלו ראיות חדשות, ונראה שגם היו חילוקי דעות בתוך הפרקליטות כיצד לנהוג בהליך.

127. אשר למעורבותו של הנשיא בשיח שהתקיים בשני הדיונים בהם נכח עו"ד עמית מתוך 3 הדיונים הרלבנטיים, הרי שלדבריו אם יש לו ביקורת על הנשיא היא שהוא "לא היה מספיק פעיל חד משמעית". לדבריו: הנשיא היה "ספינקס (מסתורי)".

128. לא זכור לעו"ד חדר, שהנשיא הבטיח לפישר כי רישיון עריכת הדין יוחזר לו אלא אמר לו, שהדבר לא בסמכותו.

129. אין זה נכון, לדברי עו"ד חדר, כי מרבית הדיון ממנו הוצא העיתונאי לא הוקדש לעניינו הרפואיים של פישר. לדבריו, רובו של הדיון הוקדש לעניין זה. גם כשהסתיים חלק זה של הדיון לא הוחזר אליו העיתונאי מאחר שכל השיח והדברים שהוחלפו בו היו "כרוכים" אחד בשני, "הכל היה משולב כל הזמן". לשיטתו של עו"ד חדר, גם אם העיתונאי היה נוכח בדיון היה הנשיא מתבטא באותה הדרך.

130. לדברי עו"ד חדר, נוכח אי רצונו של פישר להודות באישומים היה חשוב להגנה כי יתייצב בבית המשפט וישמע מכלי ראשון את הנשיא. אפילו בבוקר הדיון בו הוצג הסדר הטיעון ופישר הודה בכתב האישום המתוקן, הערים פישר קשיים ואיחר להתייצב לבית המשפט.

131. לדברי עו"ד חדר, אין זה נכון כי הייתה בפני הנשיא התחייבות של המאשימה שלא יוגש ערעור על גזר הדין.

132. בעניין זיכוי של פישר מהעבירות שהוצאו מכתב האישום המתוקן הרי שלדברי עו"ד חדר הנשיא התבטא, כי בידי הצדדים לטעון בעניין זה.

133. לשאלה האם השיח שקיים עם הנשיא היה שונה משיח שהיה מקיים עם שופט מגשר או שקיים עם הנשיא שיח באותו האופן השיב עו"ד חדר: "ברור, לא שיתפנו אותו בכלום הוא לא ידע מה כתב האישום ... אין שופט שלא יודע בגדול מה ההסדר".

134. כן הוסיף עו"ד חדר, כי היה נוח גם למאשימה, שהשיח שהתקיים באולמו של הנשיא לא תועד בפרוטוקולים. אדרבא, לדבריו סוכם מראש עימה כי יתקיים שיח באולמו של הנשיא שלא לפרוטוקול.

135. עו"ד חדר סיכם את דבריו באומרו, כי אין הוא סבור, אשר לישיבות בית המשפט בהן נכח, כי הנשיא נהג שלא כהלכה בדרך כלשהי.

המשך הבירור

136. לאחר שהעברתי לנשיא את תרשומות באות כוח המאשימה משיבות בית המשפט שהתקיימו ביום 10.7.25 וביום 13.7.25, ואת הערותיה של עו"ד א' לתרשומות, הגיש הנשיא תגובה משלימה לתלונה.

137. לדברי הנשיא, בפתח דבריו הוא מוצא להצטרף לנאמר על ידי עו"ד א', כי מדובר בתרשומות חלקיות בלבד. לאחר העיון בתרשומות, ברי כי הן אינן משקפות באופן מלא ומדויק את אשר נאמר באותם דיונים וכי הן לא מהוות פרוטוקול שניתן להסתמך עליו לעניין פרשנות הדברים. יתר על כן, לשם הבנת השיח שהתקיים יש לתת את הדעת גם למה שנאמר בדיון מיום 23.7.25, לגביו לא נערכה תרשומת, וכן להערותיו במהלך המשפט טרם אותם דיונים. לדבריו, מדובר בדיונים אשר שני הצדדים במשותף ביקשו שלא לתעד בפרוטוקול את תכנם, וזאת על מנת לנהל שיח חופשי, במטרה לשקף בפני בית המשפט את השלב אליו הגיעו במשא ומתן ואת הצפי שבהגעה להסדר. זאת, בין היתר, לאור העובדה שהצדדים ביקשו לבטל מועדי הוכחות על מנת להתקדם במגעים להסדר. כמו כן ביקש פישר לפרוק באוזני בית המשפט את תכולתו מהמצב אליו נקלע ולשתף אותו בתחושותיו, לבטיו וחששותיו ביחס להסדר שעמד על הפרק. הנשיא מבקש לשוב ולהדגיש, כי התיק התנהל עת ארוכה – ארוכה מדי – והאינטרס הציבורי לסיימו היה רב, ועל כן הוא ראה לדבריו חשיבות לאפשר לצדדים להתקדם וכן לסייע להם בכך – תוך שמירה "על הגבולות הברורים והידועים" ובשים לב לכך שהתיק נשמע לפניו.

138. ומוסיף הנשיא, כי לאור משך הזמן הניכר שהתיק התנהל, והאופן הענייני, המכובד והמכבד בו התנהלו הצדדים לפניו ויחסי האמון ששררו באולם הוא לא ראה מניעה להיעתר לבקשתם המשותפת ולאפשר שיח לא פורמלי, אשר יקדם את סיום התיק. הבקשה המשותפת שלא לתעד בפרוטוקול את תוכן השיח, משליכה לדברי הנשיא גם על מידת ההסתמכות על התרשומות הפנימיות החלקיות שנכתבו תוך כדי הדיון (ע"א 1606/23 פלונית נ' פלוני, פסקה 11; ע"א 6069/23 פלוני נ' פלונית, פסקה 8) קל וחומר שעה שהטענות כנגד תקינות הפרוטוקול אינן מועלות על ידי אחד הצדדים להליך אלא על ידי מי המתלונן, שאינו צד ואף לא נכח בדיון.

139. לדברי הנשיא, התרשומות מלמדות, באופן חד משמעי, כי תלונתו של המתלונן נטולת כל בסיס ואין בה בדל אמת. כל טענותיו הנוגעות לדיונים אלו נסתרות – אחת לאחת – מתוך התרשומות. עיקר טענתו הוא, כי בית המשפט, צוות התביעה והסניגורים סיכמו ביניהם מראש שלא ייגזר על פישר מאסר ממש, וכאילו

הסדר הטיעון, פרשת העונש וגזר הדין היו אחיזת עיניים, כלפי הציבור כולו. אין לדברים שחר. מהתרשומות עולה באופן שאין ברור ממנו, כי בין הצדדים היו מחלוקות של ממש בשאלת העונש שעתיד להיגזר על פישר. עו"ד א' הבהירה בשני הדיונים, יותר מפעם אחת, ובאופן שאינו מותיר כל מרווח לספק, כי ככל שיוצג ההסדר שעמד על הפרק המאשימה תעתור להטיל על פישר עונש עיקרי של 18 חודשי מאסר בפועל וכי "לא יהיה פה טיעון חלש". יתרה מכך, היא הבהירה, כי קיימת אפשרות – גם אם רחוקה – שעמדת פרקליט המדינה תהיה כי יש לעתור לעונש חמור יותר.

140. המתלונן טוען, כי בית המשפט התחייב בפני פישר שלא יטיל עליו מאסר ממש – וגם טענה זו נשללת מתוך התרשומות. בשום שלב של הדיונים פישר לא שמע מפי בית המשפט כל אמירה כי לא ייגזר עליו עונש מאסר – קל וחומר הבטחה מפורשת. ולא זו בלבד שאין לטענתו של המתלונן כל אחיזה בתרשומות, אלא שעולות שם אמירות ברורות של בית המשפט – כי אין הוא מבטיח דבר בשאלת העונש.

141. לדברי הנשיא, כפי שציין בתגובתו הקודמת, בעת הדיונים לא ידע כמה אישומים ועבירות מתוך כתב האישום המקורי עתידים להימחק במסגרת ההסדר, וממילא לא יכול היה לומר אמירה בעלת משקל לפני מועד הצגת כתב האישום המתוקן. אכן, עולה בבירור מהתרשומות כי הצדדים לא שיתפו אותו בכל פרטי המשא והמתן שביניהם, או בנוסחו המוצע של כתב האישום. כן עולה מהתרשומות, כי הבהיר לפישר ולסניגוריו, יותר מפעם אחת, כי על אף שלטעמו בפיהם טענות כבדות משקל במישור של הגנה מן הצדק, פישר עדיין חשוף לענישה מוחשית. יתרה מכך, עולה מהתרשומות כי בית המשפט הבהיר לפישר כי אין להקל ראש בכך שעמדתה העונשית של המאשימה – שנה וחצי מאסר – מציבה אותו בעמדה נוחה לאין שיעור מאשר עמדתה המקורית, כפי שהוצגה בשעתו ביחס למלכה, של עשר שנות מאסר.

142. בצד זאת עולה מהתרשומות כי בית המשפט שיקף לשני הצדדים את אשר העיר פעמים רבות, באמירות לפרוטוקול ובהחלטות, כי בתיק זה נפלו כשלים קשים וחמורים, חסרי תקדים לטעמו, המקימים לפישר טענות כבדות משקל במישור של הגנה מן הצדק. האמירות הברורות היחידות שאמר הנשיא לדבריו בדיונים היו ביחס לטענת ההגנה מן הצדק, לגביה ידע כי בבוא העת ייאמרו דברים חריפים ביחס

לתקלות ולמחדלים אליהם נחשף. לדבריו, הוא הבהיר בדיונים, כי לטענות הנובעות מכך תהיה השלכה ממשית על העונש הצפוי לפישר – וזאת כפי שאכן פירט בהרחבה בגזר הדין.

143. טענת המתלונן, כי הייתה התחייבות של המאשימה שלא יוגש ערעור, לא תועדה כלל. מהתרשומות עולה, כי לא זו בלבד שלא הייתה כל התחייבות כזו אלא שנאמר מפורשות על ידי עו"ד פרי, סניגורו של פישר, כי עו"ד דני ויטמן – פרקליט מחוז ירושלים – אמר לו ששאלת הערעור אינה בסמכותו אלא "למעלה" – קרי אצל פרקליט המדינה. ומוסיף הנשיא בהקשר זה, כי עצם העובדה שנושא הערעור בכלל עלה בשיח בין הצדדים מהווה ראיה ניצחת לכך שלא הייתה בין הצדדים כל הסכמה "סמויה" בעניין העונש.

144. גם טענתו של המתלונן, כאילו בית המשפט הבטיח לפישר "עזרה בתיקים אזרחיים", נסתרת מהתרשומות. מהתרשומות עולה, כי אכן שני הצדדים התייחסו לעניין זה וכן לחששו של פישר בעניין שומת המס, אולם האמירות היחידות של בית המשפט היו כי אין בדעתו להמתין להידברות בין עורכי הדין המטפלים בעניינים האזרחיים, וכי לצורך שאלת עונשו של פישר צפויה להיות נפקות גם לאישומים מפניהם הוא נאלץ להתגונן במשך שנים טרם חזרתה של המאשימה מהם. ומוסיף הנשיא, כי בתגובתו הקודמת לתלונה התייחס לתביעה אזרחית מחוקה הקשורה לאישום 'פרשת בוצ'ן' שנמחק מכתב האישום המתוקן. התרשומת ריעננה לדבריו את זכרונו שמדובר גם בתביעה אזרחית מחוקה הקשורה לאישום 'פרשת לובינסקי' שאף הוא נמחק מכתב האישום המתוקן. בדיון מיום 23.7.25 לא עלה שוב עניין התיקים האזרחיים, ומהדברים שכתבה עו"ד א' עולה, כי העניין גם לא התעורר שוב בין הצדדים עצמם. ההתייחסות היחידה של בית המשפט בדיונים לאישומים הנוגעים לתיקים אזרחיים, הייתה – כמו לגבי יתר האישומים שנמחקו בכתב האישום המתוקן שהוצע לפישר – במישור של הגנה מן הצדק והשפעתה על העונש הצפוי לפישר, בהינתן שאחד השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה הוא הפער בין כתב האישום המקורי לכתב האישום המתוקן. זאת בדומה להתייחסות בית המשפט להשפעת הנושא של לשכת עורכי הדין על עונשו של פישר בהיבט של הגנה מן הצדק, על רקע העובדה שרישיון עריכת הדין של פישר הושעה עוד לפני הגשת כתב האישום ומטה לחמו נגדע במשך למעלה מ-11 שנים, בעוד מלכה, אשר חלקו במעשים חמור עשרות מונים, קיבל חזרה את רישיון עריכת הדין שלו כשנה לאחר שחרורו ממאסר; הבקשה להוצאת מלכה מהלשכה הוגשה בשיהוי ניכר; משהוגשה הבקשה התנהל נגד מלכה

הליך בלשכה אשר זכה להתייחסות נרחבת בגזר הדין בשל עניינים שונים שעלו שם; ובסופו של דבר הוא הושעה לפרק זמן קצוב של מספר שנים.

145. עוד מוסיף הנשיא, כי גם הטענה שהוציא עיתונאי מהאולם בתואנת שווא כדברי המתלונן, כאילו מדברים על עניין רפואי, וזאת במטרה להסתיר את העובדה שהייתה הידברות על ההסדר, נשללת פוזיטיבית מהתרשומת הנוגעת לאותה ישיבה. בפתחה נכתב מפורשות, וגם עו"ד א' התייחסה לכך, כי תחילה התקיים דיון ביחס למצבו הרפואי של פישר והשפעתו על יכולתו להעיד לרבות בישיבת ההוכחות שהייתה קבועה למחרת היום. ביטוי מפורש נוסף ניתן לכך בסופה של התרשומת לפיה בסוף הדיון הורה בית המשפט לצדדים לשקף בפרוטוקול הגלוי הן את עניין המצב הרפואי שנדון בדלתיים סגורות והן את העובדה שמתנהל ביניהם משא ומתן, וכך היה. לאור הדברים בנושא הרפואי שעלו בדלתיים הסגורות, ואשר על עיקריהם חזרו הצדדים גם בדלתיים הפתוחות, החליט בית המשפט באותו מעמד כי "לבקשת הצדדים ולאור הנימוקים שהוצגו, בישיבה הקבועה למחר לא תימשך עדותו של נאשם 2; וזאת בכפוף להצגת מסמכים רפואיים כפי שביקשה המאשימה".

146. לסיכום מבקש הנשיא לומר, כי לטעמו התרשומות האמורות, תומכות באופן ברור באמור בתגובתו לתלונה, כי אין בדל אמת בטענותיו של המתלונן, וכי מדובר בדברים קלוטים מהאוויר, שלא לומר יותר מכך. הרושם הברור שנוצר הוא, שהמתלונן הגיש תלונה חסרת כל בסיס, מתוך מטרה להרתיע את בית המשפט – וזאת בשל חששו מהממצאים הלא נעימים אשר צפה כי ייכללו בגזר הדין.

פנייה נוספת של המתלונן

147. אחר הדברים האלו, ולאחר שניתן גזר הדין, פנה שוב המתלונן לנציבות וביקש להוסיף לתלונתו טענות נוספות שעיקרן אמירות הנשיא בגזר הדין לעניין כשליו וחוסר אמינותו של המתלונן.

148. עוד ביקש המתלונן להיפגש עמי ולהביא בפני אסמכתאות לטענותיו הנוספות נגד הנשיא.

149. לאחר שעיינתי בטענות הנוספות של המתלונן הגעתי לכלל מסקנה, כי מן הראוי לפתוח תלונה חדשה ואין מקום לברר את הטענות החדשות על גזר הדין במסגרת בירורה של תלונה זו.

150. עם זאת נעתרתי לבקשת המתלונן ונפגשתי עימו, יחד עם עובדי הנציבות, במשרדי הנציבות כשעיקר הדברים עסק בתלונה החדשה של המתלונן ואולם אף עלו נקודות הקשורות לתלונה הנוכחית כשהמתלונן מצא להבהיר, כי משלא נכח בדיונים הרלבנטיים הרי שטענותיו, ובעיקרן טענת ה"קנוניה", אינן במידע הידוע לו מידיעה אישית ומשכך ביקש בכתב, ביום 19.4.26, לחזור בו מן הטענה ל"קנוניה".

מסקנות והחלטה

151. בפי המתלונן נותרו אפוא מספר טענות ובהן התמשכות ההליך שהוגש לבית המשפט עוד בשנת 2015, אמירות שונות הן של פישר כלפיו, ללא תגובת הנשיא והן של הנשיא ביחס למתלונן עת אשר חזר על אמירתו של פישר בעניין זה. טענה נוספת במשתמע מופנית למעורבותו של הנשיא בהליך שהביא להסדר הטיעון בתיק, וכן טענות נוספות בהן אדון להלן.

152. טרם שאעשה כן אדרש למעמדו של המתלונן כמי שיכול להלין לנציב ולטענת הנשיא, שאף לא אחד מבעלי הדין היה שותף לתלונה כלשהי.

153. לעניין זה אפנה ללשון סעיף 14(א) לחוק לפיו רשאי להגיש תלונה לנציב "כל אדם הרואה עצמו נפגע בשל התנהגותו של שופט במסגרת מילוי תפקידו כשופט לרבות בדרך ניהול המשפט על ידיו", ולחוות דעתה של הנציבה הראשונה השופטת (בדימוס) ט' שטרסברג-כהן מיום 22.9.05 למי מוקנה מעמד של מתלונן בפני הנציבות (10/05). לדברי הנציבה, יש ליתן זכות עמידה רחבה לפונים לנציבות, תוך שהיא פירטה את השיקולים הנוגעים לעניין ובכלל זה "מידת חשיבותו של הנושא המועלה בתלונה וחומרת הנטען בה". במקרה שבפני, מעלה המתלונן, שאף שאינו בעל הדין אך מאידך אינו זר להליך ואף העיד בו, טענות חמורות וקשות המצדיקות בירור כשאין להותירן תלויות ועומדות בחלל האוויר. מכאן, שאין לסלק את התלונה ללא בירור.

154. אשר להתמשכות ההליך - בתגובתו לתלונה לא כיחד הנשיא, כי אף לשיטתו "התיק התנהל לאורך זמן רב מהרצוי", וטוב עשה בציינו כן. עם זאת, לטעמו של

הנשיא, הדבר לא היה נתון כלל בידיו וכי בנסיבות שנוצרו כפי אשר פירט בתגובתו הארוכה לא ניתן היה לנהל את ההליך בקצב מהיר יותר.

155. כאמור לעיל, אף עו"ד חדד לא חלק כי ההליך התמשך, אלא שלדבריו הדבר היה נוכח "תגליות" וגילוי ראיות חדשות, כמו גם חילוקי דעות בתוך הפרקליטות כיצד לנהוג בהליך.

156. לדברי עו"ד פרי, מדובר בתיק מורכב שנשמך על עדותם של עדים רבים כשבמהלך העדויות התגלו דברים רבים והיה צורך להגיש בקשות לבית המשפט לקבלת חומרי חקירה. גם חילופי הסניגורים בייצוגו של פישר האריכו את ההליך. לשיטתו של עו"ד פרי, התיק התנהל על ידי הנשיא באופן יעיל.

157. לשיטתה של עו"ד א', עדותו של המתלונן בבית המשפט התארכה מאוד "הרבה בגלל שכאילו היה מאוד קשה לתאם איתו מועדים. בשביל מה צריך? כן, זה בית משפט מאוד סבלן, לא בדיונים האלה, בכלל, סבלן מאוד, מאוד מאוד, אבל מה לעשות? רטרופקטיבית, חוסר האוטומציה שלו והסבלנות הזאת שלו, מנעה משפט עוול". בין חקירתו הראשית לחקירתו הנגדית של מלכה הייתה הפסקה בת שנה, בשל "בקשה 74 על תוצרי הטלפון, שהתביעה לא מקיימת".

158. לדברי עו"ד ג', אף שהנשיא קבע תחילה שיתקיימו בהליך 3 דיונים בשבוע, כך לא ארע, אלא התקיימו 2 דיונים בשבוע, ואף זאת לא בכל תקופת ההליך. כמו כן התגלו חומרי חקירה רבים חדשים. הנשיא אף אישר, לשיטתה, לסניגורים חקירות נגדיות ארוכות מדי, הרבה מעבר למקובל. לדבריה: "לתחושת אפסר היה לעשות את זה [את ההליך – א"ק] הרבה יותר מהר ... הרבה יותר מהר. הרבה יותר מהר".

159. בחינת התיק במערכת נט - המשפט מעלה בעיקרה כך:

- ביום 15.6.15 הודה נאשם 1 בכתב האישום, ונקבע דיון ליום 6.7.15.
- הדיון ליום 6.7.15 נדחה ליום 13.7.15, זאת לבקשת ב"כ נאשם 1.
- ביום 22.10.15 התקיים דיון בנושא חומרי חקירה.
- ביום 24.12.15 התקיים דיון לפי סעיף 144 לחסד"פ. במסגרת הדיון, נקבעו דיונים לפי סעיף 144 לחסד"פ לימים 12.1.16, 29.2.16. כן נקבעו מועדים לדיוני הוכחות לימים 21.3.16, 3.4.16, 7.4.16. יצוין כי בהחלטתו קבע

הנשיא, כי החל מיום 21.3.16 ישמע בית המשפט הוכחות "באופן רצוף בימים שני, רביעי, חמישי, כל יום החל מהשעה 9:30 ועד 16:00".

- דיוני ההוכחות אשר נקבעו לימים 3.4.16, ו7.4.16 נדחו לבקשת המאשימה בשל כנס לשכת עורכי הדין השנתי החל במועדים שנקבעו.
- ביום 24.2.16 התקיים דיון בדלתיים סגורות בעניין מצבו הרפואי של פישר.
- בשל עיכוב במתן חומרי התיק להגנה, התעכבה שמיעת הוכחות לאמצע חודש מאי 2016.
- ביום 25.5.16 נתן הנשיא נתן החלטה כי על פישר ליתן מענה לאישום עד ליום 26.6.16.
- ביום 3.7.16 התנהל דיון בנושא בקשת ב"כ פישר להעתקת חומרי חקירה.
- יצויין, כי בהחלטתו מיום 1.9.16 קבע הנשיא:

כמדומה שאין צורך לחזור על עיקרון היסוד שלפיו האחריות לניהול המשפט ולקידומו בקצב ראוי מוטלת על הערכאה המבררת, ולא על מי מהצדדים להליך. לפיכך השאלה האם המאשימה העלתה במסגרת הדיון בתיק המעצר טענה הנוגעת לעניין שנדון בהחלטת מיום 29.8.16, אינה מעלה ואינה מורידה.

לעניין קצב שמיעת ההוכחות, כבר ניתנה החלטה ביום 24.12.15, ואין כל מקום לפתוח את העניין מחדש. אכן, כדברי ב"כ נאשם 2, מדובר בתיק רחב היקף, ודווקא בשל כך, ומשום חשיבותו הציבורית, תתקיים השמיעה הרצופה בימים שנקבעו בהחלטה הנ"ל. בהקשר זה ראוי להוסיף, כי

- ביום 13.11.16 ביקשה המאשימה לקבוע מועדי דיון לשמיעת ההוכחות והנשיא קבע דיון לפי סעיף 144 לחסד"פ ליום 21.11.16.
- ביום 21.11.16 במסגרת הדיון שהתקיים קבע הנשיא מועדי ישיבות הוכחות, כדלהלן: 3 מועדים לחודש דצמבר, ו-6 מועדי דיונים לחודש ינואר 2017, ומחודש פברואר ואילך כל ימי שני וחמישי בשבוע.
- ביום 22.12.16 נשמעה עדותה של עדת המדינה ע'.
- ביום 1.1.17 התקיימה ישיבת הוכחות, במסגרתה העידו ע' ת 10, 74.
- הדיון שנקבע ליום 5.1.17 נדחה כי רשימת עדי המאשימה הועברה להגנה רק לפני הדיון.
- ביום 9.1.17 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 10.1.17 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 16.1.17 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 26.1.17 התקיימה ישיבת הוכחות.

- ביום 2.2.17 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ישיבת הוכחות שנקבעה ליום 6.2.17 נדחתה בשל מצבו הבריאותי של אחד מב"כ ההגנה (עו"ד יעקב וינרוט).
- ביום 13.2.17 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 20.2.17 התקיימה ישיבת הוכחות.
- הדיונים שנקבעו לימים 2.3.17 ו-8.3.17 נדחו, וזאת לבקשת הגנה.
- ביום 9.3.17 עדכן הנשיא את הצדדים כי בשבוע שלאחר מכן יכהן כשופט תורן ומשכך לא יתקיימו ישיבות הוכחות בשבוע זה.
- ביום 20.3.17 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 4.5.17 התקיים דיון.
- הדיון שנקבע ליום 22.5.17 נדחה לבקשת ההגנה.
- ביום 25.5.17 התקיים דיון.
- ביום 15.6.17 התקיים דיון לפי סעיף 108 לחסד"פ.
- ביום 29.6.17 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 3.7.17 התקיים דיון לפי סעיף 108 לחסד"פ.
- ביום 6.7.17 התקיימה ישיבת הוכחות.
- בימים 13.7.17, 24.7.17, 7.9.17, 11.9.17 התקיימו דיונים בהליך.
- ביום 2.11.17 התקיים דיון לפי סעיף 149(10) לחסד"פ.
- ביום 13.11.17 התקיים דיון בהליך.
- ביום 25.12.17 התקיים דיון לפי סעיף 108 לחסד"פ.
- ביום 25.1.18 התקיים דיון לפי סעיף 108 לחסד"פ.
- ביום 29.1.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 29.1.18 התקיים הליך גישור בתיק אשר לא צלח בפני כב' השופט פרקש.
- הדיון שנקבע ליום 5.2.18 בוטל לבקשת פישור בשל מצבו הבריאותי.
- בימים 8.2.18, 12.2.18, 15.2.18 התקיימו ישיבות הוכחות ונשמעה עדותו של מלכה.
- ביום 19.2.18 התקיים דיון בהליך.

- בימים 22.2.18, 26.2.18 התקיימו ישיבות הוכחות (המשך עדותו של מלכה).
- ביום 19.3.18 התקיים דיון לפי סעיף 108 לחסד"פ.
- ביום 26.4.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 7.5.18 התקיימה ישיבת הוכחות (המשך עדותו של מלכה).
- ביום 17.5.18 התקיימה ישיבת הוכחות (המשך עדותו של מלכה).
- ביום 24.5.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 4.6.18 התקיים דיון לפי סעי' 108 לחסד"פ.
- בימים 7.6.18, 11.6.18 התקיימו ישיבות הוכחות (המשך עדותו של מלכה).
- ביום 18.6.18 התקיימה ישיבת הוכחות (המשך עדותו של מלכה).
- ביום 25.6.18 התקיימה ישיבת הוכחות (המשך עדותו של מלכה).
- ביום 5.7.18 התקיים דיון בהליך.
- ביום 3.9.18 התקיים דיון לפי סעי' 108 לחסד"פ.
- ביום 20.9.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 11.10.18 התקיימה ישיבת הוכחות (המשך עדותו של מלכה).
- ביום 15.10.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 22.10.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 24.10.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 25.10.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 29.10.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 12.11.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 10.12.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 13.12.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 20.12.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 24.12.18 התקיים דיון לפי סעי' 108 לחסד"פ.
- ביום 27.12.18 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 3.1.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 10.1.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 14.1.19 התקיימה ישיבת הוכחות.

- ביום 4.2.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 7.2.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 24.2.19 הוצג הסדר טיעון עם נאשמים 6,7.
- ביום 25.2.19 התקיים דיון לפי סעי' 108 לחסד"פ.
- ביום 28.2.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 7.3.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 14.3.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 25.3.19 התקיים דיון שבמסגרתו הושמעו טיעונים לעונש של נאשמים 6,7.
- ביום 28.3.19 התקיים ההמשך דיון הטיעונים לעונש של נאשמים 6,7.
- ביום 1.4.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 4.4.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 8.4.19 התקיים דיון לפי סעיף 108 לחסד"פ, ונגזר דינם של נאשמים 6,7.
- ביום 29.4.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 2.5.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 6.5.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 23.5.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 27.5.19 התקיימה ישיבת הוכחות ודיון בדבר מצבו הרפואי של פישר.
- ביום 30.5.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 20.6.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 24.6.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 8.7.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 11.7.19 התקיים דיון בהליך.
- ביום 21.7.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 8.8.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 12.9.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 23.9.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 7.10.19 התקיימה ישיבת הוכחות.

- ביום 24.10.19 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 17.12.19 התקיים דיון בהליך.
- ביום 2.1.20 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 6.1.20 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 9.1.20 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 9.3.20 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 11.6.20 התקיים דיון תזכורת.
- ביום 18.6.20 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 22.6.20 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 29.6.20 התקיימה ישיבת הוכחות ובוטל סעיף האישום השישי בכתב האישום.
- ביום 2.7.20 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 3.7.20 ביטל הנשיא את הדיון שנקבע ליום 6.7.20.
- ביום 26.10.20 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 26.11.20 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 3.12.20 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 21.12.20 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 11.1.21 התקיים דיון תזכורת.
- ביום 4.3.21 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 9.3.21 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 22.3.21 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 8.4.21 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 8.5.21 התקיים דיון לפי סעי' 108 לחסד"פ ודיון תזכורת.
- ביום 10.6.21 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 21.6.21 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 18.10.21 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 22.11.21 התקיים דיון לפי סעי' 108 לחסד"פ.
- ביום 13.12.21 התקיים דיון לפי סעי' 108 לחסד"פ.
- ביום 23.12.21 התקיים דיון לפי סעי' 108 לחסד"פ.

- ביום 10.3.22 התקיים דיון תזכורת.
- ביום 24.3.22 התקיים דיון תזכורת.
- ביום 31.3.22 התקיים דיון תזכורת.
- ביום 13.4.22 התקיים דיון בהליך.
- ביום 27.4.22 התקיים דיון בהליך.
- ביום 30.5.22 התקיים דיון בהליך.
- ביום 7.7.22 התקיים דיון תזכורת.
- ביום 1.9.22 התקיים דיון בהליך.
- ביום 7.11.22 התקיים דיון בהליך.
- ביום 19.12.22 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 15.1.23 התקיימה ישיבת הוכחות שבמסגרתה העיד המתלונן.
- ביום 22.1.23 התקיים דיון תזכורת.
- ביום 26.1.23 התקיים דיון תזכורת.
- בימים 3.2.23, 10.2.23, 24.2.23, 19.3.23, 24.3.23, 17.4.23, 30.4.23 התקיימו ישיבות הוכחות במסגרתן העיד המתלונן.
- ביום 4.5.23 התקיים דיון בהליך.
- בימים 7.5.23, 21.5.23, 28.5.23, 2.7.23, 9.7.23, 22.7.23, 7.9.23, 12.9.23, 24.12.23, 7.1.24 התקיימו ישיבות הוכחות במסגרתן העיד המתלונן.
- ביום 14.2.24 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 7.4.24 התקיים דיון תזכורת.
- ביום 14.10.24 התקיים דיון בהליך.
- ביום 28.10.24 התקיים דיון בהליך.
- ביום 14.11.24 התקיימה ישיבת הוכחות - פרשת ההגנה.
- ביום 18.11.24 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 19.11.24 התקיים דיון בהליך.
- ביום 21.11.24 התקיימה ישיבת הוכחות.
- ביום 2.12.24 התקיים דיון עדכון במצבו הרפואי של פישר.
- בימים 8.12.24, 17.12.24, 24.12.24 התקיימו דיונים בהליך.

- ביום 6.1.25 התקיים דיון בדבר מצבו הרפואי של פישר.
- ביום 23.1.25 התקיים דיון בהליך.
- ביום 10.2.25 התקיים דיון תזכורת.
- ביום 23.1.25 התקיים דיון בהליך.
- ביום 21.4.25 ניתנה החלטה, כי ישיבות הוכחות ימשכו פעמיים בשבוע בימי שני וחמישי.
- בימים 5.5.25, 12.5.24, 15.5.25, 22.5.25, 26.5.25, 5.6.25 התקיימו ישיבות הוכחות.
- בימים 10.7.25, 13.7.25, 23.7.25 התקיימו הדיונים הרלבנטיים לתלונה.
- ביום 28.8.25 הוצג הסדר הטיעון עם פישר.

160. סופו של יום אין חולק, כי ההליך נמשך למעלה מ 10 שנים מאז הוגש כתב האישום בחודש מאי 2015 ועד למועד גזר דינו של פישר (והוא אף צפוי להמשיך להיות נדון עד להשלמת הדיון בעניינם של הנאשמים הנוספים).

161. הנשיא עצמו היה מודע ל"עיקרון היסוד שלפיו האחריות לניהול המשפט ולקידומו בקצב ראוי מוטלת על הערכאה המבררת, ולא על מי מהצדדים" (ראו החלטתו לעיל מיום 1.9.16). ואכן כך הוא, בית המשפט משמש קברניטו של ההליך והאחריות לנהלו ולסיימו תוך פרק זמן סביר מוטלת לפתחו.

162. הנשיא חילק את פרק הזמן הארוך בו נשמע ההליך לתקופות שונות כגון תקופה שבה בוצעו פעולות חקירה נוספות שבגינן זומנו עדים למתן עדות נוספת, תקופת מחלתו של פישר, התקופה בה התחלפו סגורים ותקופת הזמן שנדרש לאסוף חומר נוסף אותו דרשה ובצדק ההגנה.

163. ואולם, אף בשים לב לאמור נראה, כי בידי הנשיא היה לעשות מאמץ מוגבר לקידומו של ההליך חרף הקשיים האובייקטיביים שהתגלו בשמיעתו ואף לשמוע את ההליך באופן עקבי מספר פעמים בשבוע כפי שקבע עוד בתחילה, דבר שלא נעשה.

164. אפנה דרך משל בעניין זה להחלטת הנשיא מיום 24.12.15 בה קבע, כי ההוכחות יישמעו "באופן רצוף בימים שני, רביעי, חמישי, כל יום החל מהשעה 9:30 ועד 16:00", ואף בהחלטתו מיום 1.9.16 הפנה לאותה החלטה והטעים, כי "כבר

ניתנה החלטה ... ואין כל מקום לפתוח את העניין מחדש ... מדובר בתיק רחב היקף, ודווקא בשל כך, ומשום חשיבותו הציבורית תתקיים השמיעה הרצופה בימים שנקבעו בהחלטה הנ"ל". ואולם לא כך נעשה בהמשך, כאשר ביום 21.11.16 נקבעו 3 מועדי הוכחות מועדים לחודש דצמבר, ו-6 מועדי דיונים לחודש ינואר 2017, ומחודש פברואר 2017 ואילך כל ימי שני וחמישי בשבוע דהיינו רק פעמיים בשבוע. ואף בהמשך לא נמצא כי התקיימה החלטת הנשיא בדבר שמיעה רצופה (וראו אף החלטת הנשיא מיום 21.4.25, אך לפני כשנה, לפיה ישיבות הוכחות ימשכו פעמיים בשבוע (בימי שני וחמישי)).

165. כן אציין, כי מתקשה אני לקבל את הטענה, לפיה בדיעבד התמשכות ההליכים עשתה צדק עם פישור ועם גילוי האמת נוכח חומרי החקירה הנוספים שהתגלו. לטעמי, מדובר "בחוכמת הבדיעבד" כשאין בטיעון זה כדי למעט מחובתו של היושב בדין בזמן אמת את מתנהל ההליך בפניו, לעשות כל שבידו על מנת לנהל דבוע ולפעול לסיומו תוך פרק זמן סביר על מנת שלא לגרום עינוי דין לנאשם ועל מנת שלא לפגוע באמון הציבור במעשה המשפט.

166. ועתה לטענת המתלונן אודות הילוכו של בית המשפט בישיבות בית המשפט בהן לא נכת, עובר להסדר הטיעון שנחתם לבסוף בין פישור לבין המאשימה.

167. אשר לטענות המתלונן אודות הבטחת הנשיא לפישור, כי ייכתבו בפסק הדין דברים שיסייעו לו בהליכים אחרים המתנהלים בעניינו – אין בחומר שלפניי כדי לקבוע באופן חד משמעי, כי ניתנה "הבטחה" כלשהי מצדו של הנשיא (אף כי בתרשומת ישיבת 10.7.25 של עו"ד ב' נרשם מפי הנשיא כך, בתגובה להערת עו"ד חדד אודות "לשכת עורכי הדין": "בזה אני אעזור"). ואולם מתברר, כי התקיים שיח בפני הנשיא בעניין זה, דבר שאינו ראוי. שומה היה על הנשיא לקטוע על אתר שיח זה ולהבהיר לסניגורים ולפישור, כי בית המשפט ידון אך ורק במה שמונח לפתחו, כי לא ישיג את גבולן של ערכאות או רשויות אחרות, וכי ככל שנאשם מבקש להגיע להסדר טיעון ולהודות בקיומן של עבירות עליו לעשות כן שלא מתוך ציפייה לקבל רווח והצלה מצידו של בית המשפט אשר לעניינים אחרים שאינם בפניו.

168. אשר להוצאת העיתונאי מהדיון שהתקיים ביום 13.7.25 – מן הפרוטוקול עולה ביחס לחלקו של הדיון בדלתיים סגורות, כי במהלך חלק זה של הדיון "העלו

הצדדים נקודות הנוגעות להידברות ביניהם". אף בתגובתו לתלונה ציין הנשיא, כי "אכן התקיים דיון בדלתיים סגורות לגבי מצבו הרפואי של פישר, אשר במהלכו הצדדים התייחסו גם למשא ומתן. לאחר מכן נמשך הדיון בדלתיים פתוחות וגם בו הוזכרו המצב הרפואי וההידברות, כאשר לחלק זה התאפשרה חזרת הקהל". יושם אל לב אפוא, כי הנשיא מסכים, כעולה כאמור גם בתיעוד שבפרוטוקול, כי בחלקו של הדיון בדלתיים סגורות התקיים דיון לא רק בשאלת מצבו הרפואי של פישר אלא גם בסוגיית "המשא ומתן" שבין הצדדים. רק לאחר מכן, לדבריו, נמשך הדיון בדלתיים פתוחות ובו הוזכר קיומו של שיח הן בסוגיית המצב הרפואי והן בסוגיית ההידברות שבין בעלי הדין.

169. אכן, בחומר שבפני יש תימוכין לכך שהנשיא התבטא, כי יש "לפתוח את הדלתיים" שעה שכבר לא דנים במצבו הרפואי של פישר, ואולם הלכה למעשה לא כך נעשה. הנשיא אפשר שיח, שאינו קצר (ותעיד על כך התרשומת של דיון זה), בעניינים אחרים, שעה שהדלתיים עדיין סגורות ושעה שידוע לו, כי הן נסגרו לצורך הדיון במצב הרפואי. מיטיב היה הנשיא לעשות לו מייד לאחר שהסתיים הדיון בנושא הרפואי היה מורה על פתיחת הדלתיים.

170. לא למותר בהקשר זה גם להזכיר את דברי עו"ד ג', כי הנשיא אמר "עוד ייצא שהיה דיון מחוץ לפרוטוקול. תיאורטית יכול היה לשבת פה מישהו באולם", כשלכך השיב עו"ד עמית: "[פישר] חולה, כאילו אז היינו מקסימום אולי להיכנס ללשכה של אדוני", והנשיא הגיב באומרו: "אולי, אולי סגירת דלתיים אבל כאילו כל דבר כאילו, צריך לברך על כל מה שנאמר".

171. ויודגש - גם כאשר מתקיים "דיון מקדמי" וגם כאשר מתקיים שיח בין בית המשפט לצדדים אודות מצב הראיות הלכאורי בהליך, אין הדבר מהווה עילה בדיון לסגירת הדלתיים. הקהל הרחב, עיתונאים וכל מאן דבעי, זכאי לשמוע את הדברים הנאמרים באולמו של בית המשפט. שעה שלא כך נעשה עלול להיווצר רושם, ממנו יש להימנע, כאילו נוח הוא לבית המשפט ולצדדים לקיים "שיח בהסתר" בו יכול שייחצו הגבולות שבין המותר והאסור.

172. עוד טען המתלונן אודות אי קביעת התיק להמשך בעניינם של יתר הנאשמים בהליך. גם לטענה זו הגיב הנשיא כי נקבעו מועדים לישיבת הוכחות גם אם בדחייה מסוימת וזאת נוכח בקשת הצדדים כולם ללמוד את גור הדיון שניתן ואת השלכותיו על הנאשמים שנותרו. עיון נוסף במערכת "נט המשפט" מגלה כי אכן נקבעו ישיבות

הוכחות מרובות (שלמרבית הצער בוטלו עקב מלחמת "שאגת הארי") ויש לקוות כי מעתה ואילך יעשה עתה הנשיא כל אשר לאל ידו לסיים את ההליך כולו בהקדם.

173. טענה נוספת בפי המתלונן עניינה באמירת פישר, כי יכנס לבית האסורים רק בצוותא חדא עם המתלונן ועם שרצר, וכי הנשיא חזר על דבריו אלה של פישר עובר לכריתת הסדר הטיעון שבין הצדדים. לעניין זה מלין המתלונן על כך שבית המשפט לא רשם דברים אלו בפרוטוקול, לא מחה בפישר על השמעת דברים אלו ואף חזר עליהם לאחר מכן.

174. בתגובת הנשיא צויין, כי דברי פישר אלו בעבר נרשמו בפרוטוקול בעמוד 24664 ואכן כך הוא ומשכך טענתו של המתלונן לעניין אי הרישום המקורי - נדחית.

175. הסברו של הנשיא לתזכורת שהזכיר את דברי פישר אלה טרם שהודה פישר בהסדר הטיעון היה, כי מטרתה הייתה לשקף כי האפשרות שיוטל על פישר מאסר ממש הינה עדיין "על השולחן", וכי גם פישר עצמו ער לה. ואולם ניתן לחשוב כי הכוונה דווקא לרמז הפוך שהרי אין חולק, כי לא המתלונן ולא שרצר היו נאשמים וממילא עונש מאסר לגביהם אינו רלוונטי. ומכאן שיכול אולי כי מדובר ברמיזה הפוכה לפישר, מצדו של הנשיא, כי למעשה משעה שאין היתכנות להטלת עונש מאסר על המתלונן ושרצר אזי אף פישר עצמו לא צפוי לשאת עונש מאסר בפועל. מרמז זה או מלשון דו משמעית זו, ראוי היה להימנע.

176. גם לגופם של דברים לטעמי מיטיב היה הנשיא לו היה מעיר לפישר, בזמן אמת, על התבטאות זו וגם לו לא היה חוזר עליה בהמשך. אחרי ככלות הכל המתלונן כמו גם שרצר הינם, או היו נכון לאותה שעה, חוקרים בכירים במחלקה לחקירת שוטרים וגם אם נפל כשל בעבודתם, אין זה ראוי לטעמי כי נאשם כך יתבטא כלפיהם ללא תגובת בית המשפט.

177. אחר כל הדברים האלה לא ניתן לסיים את בירורה של התלונה מבלי להידרש לתפקיד אותו מילא הנשיא במהלך אותן שלוש ישיבות רלוונטיות. לנושא זה התייחס גם הנשיא עצמו בתגובותיו לתלונה, אשר לפעולתו כשופט הדן בהליך פלילי שאינו שופט שאליו הועבר התיק הפלילי לגישור.

178. לעניין זה אבקש להקדים כי ביחס לאותן 3 ישיבות רלוונטיות אין ביכולתי לקבוע ממצאים על סמך דברי עו"ד ב', במיוחד שעה שהתכחשה לכך שנרשמו

תרשומות של המאשימה אודות הדיונים הרלבנטיים לתלונה ובכללן תרשומת אחת (זו מיום 10.7.25) אשר נרשמה כך על פי עדויות אחרות על ידה עצמה. מנגד מצאתי לסמוך על דבריהן של עו"ד א' ושל עו"ד ג', שניכר כי עשו כל מאמץ להביא בפני מכלי ראשון עדות אמת אודות קורות אותם דיונים.

179. כאן גם המקום להידרש לטענת הנשיא, כי התרשומות אינן מסמך מחייב כפרוטוקול רשמי. אכן אין ספק כי לא ניתן להתייחס לתרשומת כאל פרוטוקול מחייב ואולם ככלי עזר, במיוחד כשהאמור בה תוקף על ידי מי שרשמה אותו (ובזמן אמת של קיום הדיון בבית המשפט), בהחלט יכולה התרשומת להוות ראיה של ממש למה שהתרחש באותם דיונים שלגביהם נערכה תרשומת.

180. אף אם אקבל את טענתו העיקרית של הנשיא, לפיה לא היה מודע לטיבו של ההסדר המתגבש בין הצדדים או לפרטיו, הרי ששומה עלי לבחון האם היה הנשיא מעורב בו או תרם תרומה, שאינה ראויה ליושב בדין, להוצאת הסדר הטיעון מהכח אל הפועל, בכך שנטל חלק ולמעשה סייע באופן משמעותי בניסיונות השכנוע של פישור שנעשו באולמו לקבלת ההסדר שהוצע לו על ידי המאשימה.

181. טרם שאדון בעניין זה אבקש להדגיש, כי אכן מדובר בתיק חריג כפי שהדבר פורט היטב הן בגזר הדין והן בתגובות הנשיא לתלונה ואין לסלק על הסף את הטענה, כי יתכן שהדרך הנכונה בנסיבות העניין, בבחינת "עת לעשות להשם...", הייתה לנקוט דרך פעולה שאינה שגרתית. אולם, גם במצב דברים אלה אין לחרוג מן הראוי לשופט הדן בהליך לגופו, בשים לב לכך שאילו לא היו הצדדים מגיעים סופו של יום להסדר טיעון היה על הנשיא להמשיך בשמיעת הראיות, להכריע בדין ולגזור את דינו של פישור.

182. מושכלות יסוד הן, כי השופט הדן בהליך הפלילי אינו רשאי לעשות בו את אשר רשאי לעשות שופט שאינו דן בהליך ואשר התיק הפלילי מועבר עליו לצורך קיום הליך גישור פלילי. הנשיא היה ער לכך כמובן והתייחס לכך כאמור.

183. לעניין זה אבקש להפנות לנוהל הנשיאה בנושא גישור פלילי בבתי המשפט (נוהל מספר 21-2, להלן: "הנוהל"). אשר נכנס לתוקף בחודש יוני 2021. מטרתו המרכזית של הנוהל הייתה ליצור האחדה בהתנהלות בהליכי גישור פלילי. הליכים אלו, אשר התנהלו עוד בטרם הנוהל, היוו אמצעי יעיל לצמצום עומסים במערכת

המשפט באמצעות סיום הסכסוך בהסכמה, במיוחד בתיקים מורכבים ובמקרים שבהם הצדדים לא הצליחו להגיע להסדר מחוץ לכתלי בית המשפט.

184. בין היתר, נקבע בנוהל משטר הפרדה בין הגישור הפלילי להליך העיקרי, כשיש להקפיד על הפרדה מלאה בין הליך הגישור לבין ההליך העיקרי, כך שהשופט המגשר לא יהיה במושב הדן בהליך העיקרי, ותוכנו של הליך הגישור הפלילי יהיה חסוי מפני המושב הדן בהליך העיקרי.

185. על האיסור החל על שופט הדן בהליך פלילי לנהוג בו מנהג של שופט מגשר עמדה כב' הנשיאה (בדימוס) אסתר חיות בהכרעה בערעור פסלות ע"פ 2201/21 כשקבעה -

"אין מחלוקת כי לאחר הגשת סיכומי הצדדים התקיימו שלושה דיונים שאותם הגדיר המושב בדיון כישיבות 'גישור', ובהם הוצעו הצעות מצד המושב לסיום ההליך בהסדר טיעון. כך, מפרוטוקול הדיון השני עולה כי המושב עמד על קשיים ראייתיים שמצא בטענות המשיבה והציע הצעה להסדר טיעון. זאת ניתן להבין מדברי ב"כ המשיבה המתועדים בפרוטוקול ולפיהם 'אעביר לממונה את הערת בית המשפט באשר לאופן הראוי לסיום התיק בנסיבות העניין נוכח הקשיים הראייתיים עליהם הצביע בית המשפט' (עמ' 456 שורות 3-5 לפרוטוקול הדיון מיום 25.3.2018). עוד פורט בפרוטוקול אותו הדיון מפי ב"כ הצדדים 'שמענו את הצעת בית המשפט' (שם, שורה 8), ובהחלטה שניתנה בסיום הדיון ציין המושב כי 'ב"כ הצדדים מתבקשים לשקול היטב את הצעת בית המשפט'. יתר על כן, המשיבה בתגובתה לערעור אינה מכחישה כי בשלושת הדיונים המושב העלה תהיות וקשיים בנוגע לראיות וכי 'נשמעו הצעות לסיום ההליך בדרכים שונות ובמנעד רחב של אפשרויות', אך לטענתה בית המשפט 'סייג עצמו [...] באשר לגמירות דעתו ובאשר לאפשרות ההסתמכות והציפייה מצד המערער'. עוד יוזכר כי גם בתגובתה לבקשת הפסלות טענה ב"כ המשיבה כי 'בית המשפט הביע עמדות עונשיות שונות במהלך שלושת הדיונים במטרה להגיע לאיזשהו הסדר טיעון' (עמ' 507 שורה 31 לפרוטוקול הדיון מיום 21.2.2021) ...

אין פסול בכך שבית המשפט יביע, במשנה זהירות, את דעתו הלכאורית על הראיות בהליך פלילי, וניסיון מצד בית המשפט למקד את הצדדים בעניינים השנויים במחלוקת או להעלות הצעה כללית לצדדים לקראת הידברות מתוכננת ביניהם, לא יובילו בהכרח לפסילת המושב (ראו והשוו: ע"פ 205/21 שניר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (22.2.2021); ע"פ 8544/17 לוי נ' מדינת ישראל (7.11.2017); אשקר נ' מדינת ישראל (5.5.2019)). עם זאת, על בית המשפט הדן בהליך העיקרי להימנע מליטול על עצמו תפקיד בגיבושם של הסדרי טיעון, ואין מקום שבית המשפט יתערב במשא-ומתן בין הצדדים ויאייץ בהם להגיע להסדר טיעון, מחשש לפגיעה במעמדו הניטרלי (ראו: ע"פ 7096/05 ניזרי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 לחוות דעתו של השופט (כתוארו אז) א' גרוניס (28.9.2008) (להלן: עניין ניזרי)). עוד הודגש כי 'לא ניתן להשלים עם אמירות והתבטאויות מצד השופטים אשר הצדדים עשויים

לפרש אותן [...] כהבעת עמדה לעניין פרטי ההסדר הראויים' (ראו חוות דעתי בעניין נזירי)".

186. אומר כבר עתה, כי אין הראייה דומה לנדון, שכן שם הוצעו על ידי המותב שדן בתיק הצעות קונקרטיות להסדר מה שאין כן בנדון שלפנינו. עם זאת דברים מנחים היפים גם לענייננו ניתן ללמוד מדברי הנשיאה (בדימוס) כב' השופטת חיות ומקביעתה כי "עם זאת, על בית המשפט הדן בהליך העיקרי להימנע מליטול על עצמו תפקיד בגיבושם של הסדרי טיעון, ואין מקום שבית המשפט יתערב במשא - ומתן בין הצדדים ויאין בהם להגיע להסדר טיעון, מחשש לפגיעה במעמדו הניטרלי".

187. נושא פרשת אותה שופטת שעניינה נדון לעיל הונח, בין היתר, גם לפתחה של הנציבות, שקבעה כך בהחלטתה בעניין זה (הנציב לשעבר, השופט (בדימוס) אורי שהם, החלטה 429/21) –

"עוד בחוות דעתה 982/06 "האם בית המשפט רשאי לקיים פגישה נפרדת עם בעלי דין במסגרת ניסיון ליישוב הסכסוך בהסכמה", מיום 30.7.07, עמדה הנציבה לשעבר, כב' השופטת (בדימוס) ט' שטרסברג-כהן, על כך ש"יש להבחין הבחנה חדה וברורה בין הליך שיפוטי המתנהל בבתי המשפט לבין הליך גישור, הנערך מחוצה לו ... מן ההסדר שבחוק לעניין הליך גישור, עולה ברורות כי אין הוא מתקיים בפני השופט המנהל את המשפט. אין לשופט המטפל בתיק סמכות לכהן כמגשר". הנושא נדון בתלונות נוספות שהוגשו לנציבות (מספרינו 187/14, 879/12, 982/06 ועוד) ...

אשר להליך הפלילי קבעה הנציבות בעבר, כי "בית המשפט אינו צד לעריכת הסדר טיעון, שגיבושו נתון כולו לתחום פעילותם של התביעה, הנאשם וסניגורו. רק לאחר גיבושו, יודיעו הצדדים על כך לבית המשפט ... ובית המשפט לא יתערב קודם לכן, גם אם פרטי ההסדר המתגבש מובאים לידיעתו מסיבה זו או אחרת ... על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו לעניין הסדר טיעון לאחר שזה גובש על-ידי הצדדים ומובא לאישורו, ולא קודם לכן. ייזום ומעורבות בית המשפט פסולים בכל שלב משלבי ההליך הפלילי ועל אחת כמה וכמה לאחר סיומו של המשפט ולפני מתן פסק הדין" (חוות דעת 12/06 "מקומו של בית המשפט בהסדרי טיעון", מיום 12.11.06, ההדגשות שלי - א.ש.).

188. בתגובתו לתלונה ציין הנשיא, כי היה מודע לאיסור על שופט הדן בהליך פלילי לגשר בין הנאשם ובין המאשימה כשלדבריו מידת מעורבותו בשיח שהתקיים בפניו לא נשאה אופי של גישור. כן הוסיף, כי הצדדים לא ניהלו משא ומתן ביניהם בפניו אלא שיתפו אותו בעובדת קיומו. אלא, שהחומר שבפני מלמד, כי הגם שכאמור

הנשיא לא הציע הצעות קונקרטיות להסדר ויכול גם שלא היה חשוף לפרטי ההסדר, הרי שקשה להניח שלולי מעורבותו האקטיבית היה פישר נותן הסכמתו להסדר המוצע.

189. דומה כי הראייה הטובה ביותר לכך היא דברי הסניגורים, לא פעם ולא פעמיים, גם בתגובה לתלונה וגם בזמן באמת בעת הדיונים בפני הנשיא, כי חשוב לפישר לשמוע את הנשיא ואת עמדתו בעניינים שעמדו על הפרק. עו"ד חרד אף עמד על כך כזכור שפישר לא שש להודות באישומים ומשכך היה חשוב לסניגורים עצמם, כי יתייצב בבית המשפט וישמע מכלי ראשון את הנשיא.

190. אמנם, לא הוצג בפני הנשיא כתב האישום המתוקן מושא ההסדר המתגבש ולא התקיים הלכה למעשה משא ומתן בין הצדדים בפניו. ואולם שעה שהסניגורים (ובהמשך אף הנאשם עצמו) שבים ושוטחים בפני בית המשפט את הגיגיהם אודות מה שראוי לנאשם ומה שלפי דעתו של הנאשם ראוי לו בהליך, ונציגי המאשימה שבים ומתייחסים לדברים ואף טורחים לשטוח בפני בית המשפט את עמדתם שלהם באותן סוגיות, ואף מתקיים בפני השופט שיח בין הצדדים אודות הליכים נוספים של הנאשם שכלל לא מונחים לפתחו של בית המשפט בהליך הפלילי שבפניו, האם אין מדובר הלכה למעשה בהמשכו של משא ומתן, אף כי בלתי פורמלי, בו הצדדים מעבירים מסרים זה לזה בפני בית המשפט, כשנראה (לכל הפחות מבחינתם של הסניגורים ושל פישר), כי הם צמאים למוצא פיו או לכל התבטאות מצדו של בית המשפט בעניינים אלה?

191. אף כי לא אוכל לקבוע, כי במקרה שבפני ערך הנשיא גישור או מעין גישור בין הצדדים, דומה כי הנשיא חרג מן הראוי וכי התנהלותו, במנעד שבין מה שראוי לשופט שדן בהליך פלילי ובין מה שראוי לשופט מגשר, גלשה אל עבר תחומים שראוי היה כי לא יפסע בהם. להלן אפנה למספר דוגמאות.

192. על פי תרשומת של עו"ד ג' לגבי הדיון ב-13.7.25, אמר הנשיא, בהתייחסו לדיון שהתקיים ביום חמישי 10.7.25 בו לא נכח פישר, כי אם "המסר של יום חמישי עבר, פישר אינטליגנט, כל מה שאמרתי אמרתי לא בכדי, ועם זאת יש לנו מגבלות שאני לא יכול להגיד בצורה מפורשת ... אפשר לקרוא בין השורות. שואל את פישר אם הדברים שנאמרו בדיון ביום חמישי אלה דברים שמספקים אותו". כן שב והתייחס

הנשיא "למה שאמרנו ביום חמישי, אמירה שלי שמופנית ללשכת עורכי הדין". כשאמר עו"ד חדר כי לדעתו גזר הדין שייתן הנשיא יהיה "פורץ דרך מבחינת ההגנה מן הצדק, גם במובן הכמותי גם במובן האיכותי וגם בתוצאה האופרטיבית, השיב כך הנשיא: "לא רק בתוכן גם בתוצאה" והוסיף, כי יתייחס במסגרת הדיון בטענת ההגנה מן הצדק בגזר הדין גם לפרשיות שיימחקו מכתב האישום המתוקן מושא בהסדר הטיעון. ושוב לאחר מכן שב הנשיא ואמר, כי יתייחס בגזר הדין לעניין "לשכת עורכי הדין". כן אמר הנשיא לפישר: "הדבר הנכון הוא שתסמוך על כולנו". ובמענה לדברי עו"ד חדר אודות חודשי המאסר שייגזרו על פישר לריצוי בעבודות שירות ציין הנשיא: "אנחנו דיברנו על הדברים האלה, אתה יכול לקרוא בין השורות, אתה יכול להבין".

193. עוד אמר הנשיא "פישר הוא חכם ומבין לבד" אמירה שהינה בגדר רמז של ממש באשר לעונש הצפוי, וראוי היה להימנע ממנה. כך גם דברי הנשיא, כי על הסניגור "לעשות לבד את החשבון" וכי קיימת פסיקה לפיה בטענת ההגנה מן הצדק יכול בית המשפט לחרוג מחוץ למתחם העונש ההולם לנאשם.

194. מכל אלה עולה תחושה של אי נוחות, כשדומה שבית המשפט מבקש לרצות את פישר, את הגיגיו, פחדיו, רצונותיו ושאיפותיו אודות גזר דינו, אף שבית המשפט הקפיד שלא לומר לו דברים באופן מפורש של ממש, ומנגד אף רומז לו את "גבולות הגזרה" של גזר הדין שיושת עליו. מצב דברים זה קרוב לחציית גבול ואינו ראוי לשופט הדן בהליך פלילי לגופו.

195. לפני סיום אבקש אף להתייחס לרישום בפרוטוקולי הדיונים. לטעמי, הרישום ב-3 הישיבות הרלוונטיות, היה רישום חסר, אפילו אם מדובר ב"דיון מקדמי" בהסכמת הצדדים. אבהיר את דבריי.

196. לטעמו של הנשיא, התקיים בפניו "דיון מקדמי" כהגדרתו בסעיף 68א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, שהינו "לרבות דיון שאין בו שמיעת ראיות בעל פה או שמיעת טענות בעלי הדין ושנועד לבחון את האפשרות לסיים את ההליך בהסדר מוסכם בין בעלי הדין". לדבריו, הוא ער לתמצית החלטתי 28/25 (המאוחרת למועד הדיונים שהיו בפניו), בה עמדתי על כך שראוי לצמצם את הפרקטיקה של ניהול דיונים מחוץ לפרוטוקול, וכי "ראוי לתעד, ולו בתמצית, את עיקרי הדברים שנאמרו בהקשר זה". הנשיא מבקש אף להסתמך על תמצית החלטה

821/18 של קודמי בתפקיד, הנציב לשעבר השופט (בדימוס) א' שהם "על הטעמים לקיומו של דיון מחוץ לפרוטוקול". אלא, שדומני כי אין הראיה דומה לנדון.

197. באותו מקרה מדובר היה בדיון שהתקיים בשלב מקדמי של ההליך, בו ביקש השופט לברר את עמדתם של הצדדים בשאלה כיצד יתנהל התיק ואף לברר את עמדתם בשאלת העברת התיק לגישור פלילי בפני מותב אחר (סעיף 11 לתמצית). כן הוטעם שם, כי באותו מקרה "מדובר, לכל היותר, בהצעה של השופט להעביר את התיק להליך של גישור פלילי בפני מותב אחר, כפי שנעשה בסופו של יום, ואין עסקינן בשופט המשמש באותה עת גם כמגשר" (סעיף 9 לתמצית).

198. במקרה שלפנינו שונים הדברים. מדובר בהליך שהיה מצוי בשלב מתקדם בו כבר הסתיימה פרשת המאשימה והחלה פרשת ההגנה. מטרת הדיון לא הייתה לברר כיצד יתקיים המשך ההליך, או אם יש מקום להעבירו לגישור פלילי (ניסיון שכשל בעבר). למעשה, מטרת הדיון הייתה לנסות ולקדם את סיומו של ההליך שלא על דרך מתן הכרעת דין לגופם של דברים. לדברי הנשיא, ביחס לדיונים אלו כך בתגובתו לתלונה: "... דיונים אשר במסגרתם הצדדים שיתפו את בית המשפט במשא ומתן המתנהל ביניהם באופן ישיר". ואולם בפרוטוקול הדיון מיום 13.7.25 מצויה החלטת הנשיא אשר לדיון הבא כי "במסגרתו ייעשה ניסיון לקדם את ההידברות שהחלה בין הצדדים" ומה פירושה של עשיית ניסיון זה אם לא נטילת חלק אקטיבי בניסיונות לקדם את הסדר הטיעון או אפילו לשכנע את הצדדים ובעיקר את פישר בכדאיות לקבלת ההסדר המוצע?

199. ושוב לא אמנע מלהעיר, כי יכול שבנסיבות העניין האינטרס הציבורי הצדיק מעורבות מה מוגברת מצדו של הנשיא, בהיותה הכרח בל יגונה בנסיבות תיק זה, ואולם אף דבר זה חייב להיעשות בדרך הראויה לשופט היושב בדיון ובזהירות המתבקשת.

200. אשר להעדר תיעוד כדבעי בפרוטוקולי הדיון הרי שהלכה למעשה בשלושת הדיונים הרלבנטיים, התקיים שיח בין הנשיא, בעלי הדין ופישר (למעט בדיון בו לא נכח, שהתקיים ביום 10.7.25), במעמד אלה בלבד. הדבר התאפשר, שכן חלקו הארי של הדיון שהתקיים ביום 13.7.25 התקיים בדלתיים סגורות, ובשני המועדים האחרים לא נכח באולם אדם זולת בעלי הדין ובאי כוחם.

201. ניתן לתהות, האם כל קורות אותם דיונים היו נערכים ונעשים באותה מידה ואופן, אילו נוכחים היו באולם גם אחרים. האם אין לומר, כי נוח היה הן לפישר, הן לסניגוריו, הן לב"כ המאשימה והן לנשיא, כי השיח שביניהם אינו מתקיים לאורה של השמש וכי התיעוד שבפרוטוקולים אודות שהתרחש היה לקוני? ולא אוסיף.

202. כל שאומר בכל זאת הוא, כי לעניות דעתי אין כל מניעה ואף רצוי הוא, כי דברי בית המשפט לצדדים והשיח ביניהם ימצאו ככל האפשר ביטוי בפרוטוקול אלא אם כן יש נסיבות של ממש המונעות זאת. בדיעבד לא מצאתי שהיה צורך מיוחד שלא לשקף בשקיפות מוגברת את אשר אכן אירע בדיון שמחוץ לפרוטוקול.

203. לא נעלמה מעיני, בהקשר זה, טענת הנשיא, כי החלטתי אליה הפנה בדבר הצמצום הראוי בפרקטיקה של דיונים מחוץ לפרוטוקול ניתנה לאחר קיומם של הדיונים הרלוונטיים בתיק זה ואכן, צודק הנשיא בעניין לוח הזמנים, ואולם אשוב ואעיר כי לטעמי, אלא אם מדובר בנסיבות חריגות, מוטב למעט בפרקטיקה של קיום דיונים מחוץ לפרוטוקול. אין מניעה והדבר אף רצוי ככלל, להעלות דברים על הכתב ובכך יימנעו תקלות או מחלוקות של "מי אמר מה" ואף יוסר החשש שמא נאמרו דברים שלא היו צריכים להיאמר, שמא הובטחו הבטחות שמוטב שלא היו ניתנות ותלונה זו, הגם שהתבררה בטענת הליבה שלה כלא נכונה - תוכיח.

204. עוד מן הראוי להדגיש, כי סעיף 68א לחוק בתי המשפט שעליו הסתמך הנשיא קובע, כי גם בדיון "שמחוץ לפרוטוקול" יכול בית המשפט בפרוטוקול "את עיקרי הדברים שבדיון...". דומני שהפנייה בשורה או שתיים לדיון שערך כשעה או למעלה ממנה, אינה משקפת את "עיקרי הדברים שבדיון".

205. לסיכום בירורה של התלונה –

- א. המתלונן חזר בו מטענת ה"קנוניה".
- ב. הימשכות ההליך - אף כי מרבית ה"אשם" אינו מונח לפתחו של הנשיא, יכול וצריך הוא היה לגרום לניהול מהיר ויעיל יותר של ההליך, ויש להצר שלא כך עשה.
- ג. הטענה בדבר "סחבת" לעניין המשך ההליך בעניינם של נאשמים אחרים נדחית, תוך הבעת תקווה כי מכאן ולהבא יימשך ההליך בקצב מהיר.

- ד. הטענה לפיה עיתונאי הוצא מהדיון באמתלה שקרית נדחית, תוך הערה כי ראוי היה לנשיא מיד בתום חלקו של הדיון על מצבו הרפואי של פישר להורות על אתר על השבתו של העיתונאי לאולם.
- ה. מיטיב היה הנשיא לו היה מעיר לפישר על התבטאותו בעניין מאסרם של המתלונן ושרצר ואף לא היה חוזר עליה בהמשך, לרבות בשל היכולת להשתמע ממנה בעניין העונש הצפוי להיות מושת על פישר.
- ו. ראוי היה להימנע מהערת הנשיא לפיה "פישר הוא חכם ומבין לבד" או מהערות אחרות שיכול והיה בהן רמז מטרים לבאות.
- ז. אף שאין בידי לקבוע כי הנשיא הבטיח לפישר שייכתבו בפסק הדין דברים שיסייעו לו בהליכים אחרים המתנהלים שלא בפני הנשיא בעניינו של פישר, נמצא שהתקיים שיח בעניין זה, דבר שאינו ראוי.
- ח. אשר לנושא השיח שהתקיים באולמו של הנשיא, במספר דיונים, אודות הסדר הטיעון המוצע לפישר – אף אם אין מקום לפקפק בכוונותיו של הנשיא, דומה כי הוא גלש (ולא במידה מועטה) מהעמדה הראויה למותב הדין בהליך פלילי לעמדה היפה יותר לשופט מגשר.
- ט. ראוי היה אף לתעד באופן מלא יותר את קורות שלושת הדיונים הרלוונטיים.

206. בנסיבות הכוללות ימוצה הבירור בהערותי שלעיל.

אשר קולה
נציב תלונות הציבור על שופטים

העתק:

המתלונן
כב' הנשיא משה סובל, בית המשפט המחוזי, ירושלים
כב' הנשיא יצחק עמית, בית המשפט העליון
כב' השופט צחי עוזיאל, מנהל בתי המשפט
ח"כ יריב לוין, שר המשפטים